

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 587

vineri 18 noiembrie 1960

8 pagini 25 bani

Școala-internat din Breaza

Cu fiecare an școlar, partidul și guvernul nostru dăruiesc fiilor poporului noi lăcașuri de învățatură, condiții tot mai bune pentru a deveni viitori cetățeni instruiți și pregătiți temeinic pentru viață.

Intr-una din zilele trecute, zi însoțită de toamnă, ei au primit un nou dar: Școala medie internat cu instruire în producție „Dimitrie Cantemir” din Breaza. Este prima școală de acest tip din țara noastră.

Un local frumos, încăpător, așezat într-una din localitățile pitorești cu cele mai potrivite condiții climatice, stă la dispoziția celor peste 300 de fii ai oamenilor muncii din toate regiunile țării, elevi din clasele VIII-XI. Numărul elevilor va crește în curând la peste 500. Ei vor forma aici un colectiv puternic, unit, al cărui țel principal va fi să-și însușească temeinic tainele științei, să imbine învățătura cu munca productivă.

Cei din clasa a VIII-a vor învăța lăcătușăria, pentru care au la dispoziție ateliere bine înzestrate. Mai departe, unii vor continua să lucreze într-o întreprindere industrială din apropiere; alții se vor îndrepta spre agricultură.

Condițiile de învățatură sînt dintre cele mai bune. Un pavilion întreg este destinat săliilor de curs. Clase spațioase și luminoase, laboratoare de fizică, chimie, științe naturale bine înzestrate, cabinete pentru diferite specialități, o bibliotecă avînd peste 50.000 volume îi așteaptă pe elevii noii școli.

Abia sosiți la noua școală, viitorii ei elevi au și pornit, plini de curiozitate, să cerceteze locurile în care își vor petrece ceasurile de muncă, de joc și odihnă, în lunile de școală, pînă la absolvire. Cu incintare s-au plimbat pe aleile parcului, au măsurat în lung și-n lat platoul asfaltat, au cercetat sala și terenul de sport, au pășit cu oarecare sfială pe coridoarele lungi cu mozaicul ca oglinda. I-a impresionat în mod deosebit muzeul închinat lui Dimitrie Cantemir, al cărui nume îl poartă școala. Au privit cu atenție panourile cu tablouri și stampe, vitrinele cu manuscrise, documente și arme — toate domoanate de statuia eruditului domn al Moldovei.

★

Toți viitorii elevi ai școlii s-au adunat apoi în sala de festivități. Erau prezenți aici reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai sfatului popular regional, ai comitetului raional de partid și ai sfatului popular raional, viitorii profesori ai școlii. Cuvintele calde rostite de tovarășul Ion Borca, director general în M.I.C., ca și de tovarășul Ion Popa, secretarul comitetului raional de partid, au înfățișat în mod convingător marea însemnătate a darului primit de școlari.

Școala medie internat cu instruire în producție din Breaza și-a început activitatea. Un țel nobil stă în fața cadrelor didactice din această școală: să-i pregătească bine pe elevi, să-i inițieze într-o meserie, să-i ajute să devină oameni de nădejde ai societății noastre.

M. Costin



Minunile taine ale alfabetului

Foto: S. MENDREA

Eusebiu Camilar

100 de ani de existență

Școala medie „Ștefan cel Mare” din Suceava sărbătorește în această toamnă un veac de activitate. Eveniment de o deosebită însemnătate în viața școlii, aniversarea a determinat în rândurile cadrelor didactice și ale elevilor o puternică însuflețire, concretizată în lupta lor pentru rezultate tot mai bune în munca din școală și în activitatea obștească.

Una din îndeletnicirile cele mai îndrăgite de elevi în ultimul timp a fost aceea de a cerceta istoricul școlii — prilej de a se convinge o dată mai mult de marile progrese pe care le-a înregistrat învățămîntul, ca și toate ramurile vieții noastre economice, sociale și culturale, în anii puterii populare.

Încă din 1848 românii din Moldova de nord au cerut guvernului imperial de la Viena înființarea unor așezăminte culturale, printre care și a unui gimnaziu în Suceava. Cererile au fost reinnoite mereu, dar negocierile duse de reprezentanții orașului s-au încheiat abia în

vara anului 1859, guvernul imperial neluîndu-și nici o obligație privind întreținerea și subvenționarea școlii. Cursurile au început în toamna anului 1860, în condiții materiale cu totul nesatisfăcătoare. Funcționau atunci doar clasele I și II, cu 79 de elevi și 3 profesori. În anul 1866, liceul ajuns

la 1881, în urma unei lupte dirze, la care a participat întreaga opinie publică românească, s-a obținut îngăduința de a se crea câteva clase paralele cu limba de predare română.

Pe de altă parte, școala era inaccesibilă maselor populare care trăiau într-o neagră sărăcie și da-

an un internat pentru băieți. Stăpînirea habsburgică n-a avut nici o preocupare pentru copiii oamenilor muncii și dacă totuși au ajuns să frecventeze școala și cițiva dintre aceștia, faptul se datoră ajutorului primit de ei din partea societății „Școala română”.

Cu toate condițiile grele provocate de aspirările autorităților habsburgice, de lipsă de mijloace materiale, de caracterul rigid al învățămîntului, numeroși tineri români au simțit la școala din Suceava primul fior al dragostei de carte. Mulți dintre ei, însuflețiți de un cald patriotism, au luptat pentru drepturile poporului din care făceau parte. Unii, ca Ciprian Porumbescu, Severin Popovici, Gheorghe Tofan și alții au îndurat persecuții, au stat în închisorile austriece pentru lupta lor curajoasă împotriva a-supririi naționale și sociale. Cînd a izbucnit primul război mondial, grupuri de elevi și profesori ai liceului au trecut granița, înrolin-

CENTENARUL ȘCOLII MEDII „ȘTEFAN CEL MARE” DIN SUCEAVA

gînd la 8 clase, s-a ținut primul examen de maturitate.

Școala avea un caracter clasic, principalele obiecte de studiu fiind limbile greacă și latină. Învățămîntul se desfășura în limba germană și de aceea nu puteau să pătrundă în școală decît elevii care cunoșteau această limbă. Dorința populației de a se introduce limba română ca limbă de predare a întîmpinat o dirză opoziție din partea autorităților imperiale. A-

torită taxelor deosebit de mari. Pentru sprijinirea copiilor săraci dar destoinici s-a înființat în 1883, din inițiativa unor intelectuali legați de popor ca Ștefan Ștefureac, Tudor V. Stefanelli și Vasile Cocirlă societatea „Școala română”, care avea drept scop de a-i pregăti pe acești copii pentru examenul de admitere în liceu și de a-i sprijini în timpul studiului. Din inițiativa societății „Școala română” a luat ființă în același

Un secol

Cu puternică emoție îmi amintesc de ziua de demult, cînd am pășit prima dată pragul fostului liceu „Ștefan cel Mare” din Suceava. De atunci, generația mea a prins argint la tîmple. Mulți din generația aceea nu mai sînt, iar mulți îndeplinesc pînă azi marea rol de educatori. Școala, purtînd cu aceeași mîndrie numele voivodului erou, are tradiție de aur în cartea culturii românești.

În cursul unui secol, acest focar de cultură a dat poporului român muncitor generații de învățatori și profesori, generații de ingineri și funcționari simpli. Dacă am răsfoi condicile de odinioară, cred că ne-ar uimi numărul mare de feciori de țărani săraci veniți către acest lăcaș în adevărat exod cîteodată, învederînd setea nepotolită de cultură a poporului nostru, ținut într-un întunec atît de adînc... Printre feciorii de țărani palmași mă numărăm și eu, și țin minte că în anul acela de la noi din sat am pornit către Suceava, cu căruțele sau pe jos, cu traistele la spinare, vre-o treisprezece... Aveam toți speranțe înalte și luminoase ca iluziile. Mulți însă și-au ars aripile la pora cruntă a realității; mulți din cei ce n-aveau bani de taxe și de întreținere la țîrg trebuiau să-și rezeze cu mîinile lor aripile visurilor și să se reîntoarcă la oi sau chiar la argăție. Dintre cei întorși prea de timpuriu la oi am fost și eu... dar mărturisesc că la acest liceu mi-am aprins setea de cultură, acolo mi s-au deschis, spre frumusețile lumii, ochii arși de setea de cunoaștere...

Lată de ce scriu aceste rînduri cu emoție, și dacă mi-ași putea transforma inima într-un cuvînt, cred că acel cuvînt ar răsună ca arama unui chimval. Scriind despre școala aceasta, scriu despre plăcurile copilăriei și tinereții; plaiul copilăriei rămas foarte departe în timp, iar celălalt destul de depărtător... Pe amîndouă plăcurile îi văd pe dascălii mei bătrîni de la Suceava, muncindu-se să-și învețe pe puii de cioban latini și greoași, algebra și fizica — într-un cuvînt, îi văd pe dascălii mei semînînd greu într-un pămînt proaspăt, într-o glie mustită generații întregi cu rivne clocotitoare ca vînturile... Ceea ce a răzărît atunci, din rivna dascălilor, nu s-a mai stins.

Cu firească tulburare urez dascălilor de astăzi ai acestei școli ani mulți de muncă rodnică, să iasă de la învățătura lor numai generații de oameni luminați! Le urez de asemenea, să fie la înălțimea celor ce au ținut și țin facla culturii sus. Necentenit să pregătească pentru patrie gînditori și constructori, poeți și matematicieni, navigatori ai văzduhului și apelor! Dascălii și copiii de azi au condiții pe care noi cei de demult nici nu le visam; să folosească acest lucru, cu bună dobindă, spre dezvoltarea culturii în patriă noastră harnică și prea frumoasă!

(Continuare în pag. 2)

100 de ani de existență

(Urmare din pag. 1)

Su-se în lupta împotriva coteropilor nemți.

După primul război mondial, în urma introducerii limbii române ca limbă de predare și a organizării școlii potrivit intereselor burgheziei românești, în școală nu s-au înregistrat schimbări esențiale. Accesul elevilor continua să fie condiționat, ca și pe vremea stăpînirii habsburgice, de cheltuieli mari, ceea ce făcea ca școala să fie inaccesibilă fiilor oamenilor muncii. Este de altfel semnificativ că din 1918 și pînă la 23 August 1944 numărul elevilor nu crește.

O perioadă nouă, cu totul deosebită începe în viața școlii o dată cu eliberarea patriei noastre.

Anii puterii populare aduc în viața acesteia un avînt fără precedent. Învățămîntul a devenit cu adevărat științific, avînd drept scop pregătirea cadrelor necesare economiei și culturii noi, socialiste. Au fost înlăturate toate barierele care împiedicau accesul în școală al copiilor oamenilor muncii. Dacă în anul școlar 1948/1949 școala avea 14 clase, cu un efectiv de 527 elevi, în anul școlar 1959/1960 s-a ajuns la 34 de clase, cu 1120 elevi. În același ritm a crescut în această perioadă și numărul cadrelor didactice, care a sporit de la 31 la 66. Pe lângă școala a luat ființă o secție serală, care a dat pînă acum 3 serii de absolvenți.

Școala a fost înzestrată cu laboratoare și cabinete pentru fizică, chimie, științe naturale, geografie, cu o bibliotecă, cu mobilier nou și cu un bogat material didactic, care contribuie la buna pregătire pentru viața a elevilor. Datorită sprijinului permanent pe care regimul de democrație populară îl acordă școlii, cadrele didactice au înscris rezultate remarcabile în activitatea lor instructiv-educativă și social-obștească. Deseori ele primesc, din diferite colțuri ale țării, scrisori de la foștii lor elevi — azi muncitori, tehnicieni, ingineri, profesori — care vorbesc despre succesele obținute în muncă, exprimîndu-și totodată recunoștința pentru cei ce i-au pregătit și educat. Patru dintre profesorii școlii au fost distinși, pentru activitatea lor rodnică, cu ordine și medalii, iar alți patru dețin titlul de profesor fruntaș.

În ultimul an, pregătindu-se să întâmpine cu cinste centenarul școlii, cadrele didactice și-au sporit eforturile în muncă, hotărîte să asigure succesul la învățătură al tuturor elevilor. La rîndul lor, organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală și-au concentrat atenția asupra ridicării nivelului la învățătură. Elevii claselor a XI-a — „promoția centenarului” — s-au angajat să se prezinte cit mai bine pregătiți la examenul de maturitate.

Sfîrșitul anului școlar 1959/1960 a încununat strădaniile comune ale profesorilor și ale elevilor. Din 300 de pionieri 180 au devenit fruntași la învățătură, iar 95% din elevii claselor VIII — XI au promovat cu note bune. „Promoția centenarului” a înregistrat rezultate deosebit de frumoase la examenul de maturitate și la con-

curșurile de admitere în școlile tehnice și în învățămîntul superior. Toți absolvenții au reușit la aceste concursuri, făcînd cinste școlii prin temeinicia pregătirii lor.

Insuflețirea determinată de împlinirea unui veac de la înființarea școlii a crescut încă și mai mult o dată cu redeschiderea cursurilor, cu apropierea datei la care urmează să se sărbătorească acest eveniment. Pretutindeni în școală — atît printre profesori, cit și printre elevi — se face simțit un înalt spirit de răspundere față de îndeplinirea angajamentelor luate. La o recentă adunare a utemiștilor, un elev din clasa a XI-a spunea: „Școala noastră împlinește 100 de ani într-o perioadă cînd întregul nostru popor se află angajat în lupta pentru traducerea în viață a mărețelor directive ale celui de al III-lea Congres al partidului. Pentru noi, elevii, sărbătoarea școlii este un indemn în plus de a ne pregăti cit mai bine ca să putem participa cu cinste la opera de desăvîrșire a construcției socialiste. Elevii de astăzi ai școlii vor lucra în producție în perioada planului economic de 15 ani, iar mulți dintre noi și în perioada planului de 6 ani. De aceea trebuie să ne pregătim fiecare temă, fiecare lecție cu cea mai mare conștiințozitate, așa incît să ieșim din școală cu cunoștințe temeinice, să pășim în producție ca oameni destoinici, de nădejde”.

Paralel cu acțiunile pe linia ridicării nivelului la învățătură, în cinstea centenarului s-au inițiat în școală și activități patriotice, în care elevii și profesorii obțin de asemenea succese importante. Răspunzînd chemării „Nici un elev în afara brigăzilor de muncă patriotică!” elevii școlii au prestat în ultimul timp aproape 50.000 de ore de muncă, lucrînd la șantierele de construcții, plantînd peste 30.000 de pomi, ajutînd la însilozarea porumbului în G.A.S. Itcani, stringînd fier vechi etc. Prin munca lor ei au realizat economii de peste 150.000 lei.

În munca culturală și în activitatea sportivă s-au obținut de asemenea succese care cinstesc efortul cadrelor didactice și al elevilor școlii.

În zilele acestea se fac ultimele pregătiri pentru festivitatea sărbătoririi centenarului. Cercurile de elevi în concursuri, pun la punct programul artistic, împodobesc clasele și culoarele. La pregătirile pentru sărbătorire participă, alături de ei, cadrele didactice, părinții, ca și foștii elevi și profesori ai școlii. Pentru toți sărbătorirea centenarului înseamnă un prilej de trecere în revistă a succesorilor dobîndite dar și un prilej de angajamente pentru noi realizări, de manifestare a dragostei pentru partidul clasei muncitoare, care a făcut din școala înființată acum un veac o instituție de cultură socialistă, larg deschisă fiilor oamenilor muncii.

Date semnificative

• Statul democrat-popular manifestă o necontenită grijă pentru dezvoltarea bazei materiale a școlii. În 1957 localul Școlii medii „Ștefan cel Mare” a fost complet renovat și înzestrat cu mobilier nou și modern. Internatul școlii a fost totodată lărgit și dotat cu tot inventarul necesar.

• Pentru diferite lucrări de înfrumusețare și amenajări interioare s-a investit numai în ultimii ani suma de 750.000 lei

• Pentru realizarea unui învățămînt legat de viață au fost create și înzestrate cu materialele necesare un atelier de lăcătușărie, un atelier de timplărie, laboratoare de fizică și chimie. Școala a primit material didactic în valoare de sute de mii de lei.

• Biblioteca școlii a fost dotată cu cele mai noi lucrări științifice, literare și ideologice, ajungînd să numere 16.000 de volume.

• De pe băncile liceului din Suceava s-au ridicat elemente de valoare care au dezvoltat arta, cultura și știința patriei noastre. Printre aceștia se numără poetul Vasile Bumbac, folcloristul Simion Florea Marian, poetul N. Dracinski și alții.

Elev strălucit al liceului „Ștefan cel Mare” a fost și Ciprian Porumbescu, marele compozitor, care a ridicat creația muzicală din țara noastră pe o treaptă nemaicunoscută pînă la el.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

În cadrul acțiunilor privind perfecționarea cadrelor didactice, în vacanța de vară a anului școlar 1960/1961 se vor organiza pe plan central următoarele cursuri:

— Un curs de perfecționare pentru profesorii care predau istoria patriei, la care vor fi cuprinși în primul rînd cei care n-au participat în 1960 la cursul de la Breaza. La acest curs vor participa numai cadrele calificate în specialitate sau care predau istoria și au studii pe baza cărora pot fi atestate pentru această disciplină.

— Un curs de perfecționare pentru profesorii care predau limba și literatura română la clasele V—XI ale școlilor de cultură generală, în școlile și institutele pedagogice de învățători și în școlile profesionale și de meserii care aparțin sfaturilor populare, ministerelor sau altor instituții centrale. La acest curs vor fi cuprinși în primul rînd profesorii care predau la clasele VIII—XI ale școlilor de cultură generală, ca și în școlile și institutele pedagogice de învățători cu limba de predare română sau cu limbi de predare ale minorităților naționale.

— Un curs de perfecționare pentru cadrele didactice care predau elemente de economie politică, noțiuni de socialism științific, bazele cunoștințelor politice și elemente de planificare a economiei naționale în școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, tehnice, agricole și de meserii. La acest curs de perfecționare vor participa profesorii care predau în școlile de cultură generală și pedagogice și care au mai urmat un singur curs din cele organizate de minister la București sau Predeal, precum și toți profesorii care predau disciplinele respective în școlile profesionale, tehnice, agricole și de meserii.

Pentru profesorii care n-au urmat nici un curs, ca și pentru cei care sînt în primul an de învățămînt se va organiza un curs de inițiere.

Toate cursurile de mai sus vor avea durata de 21 zile.

În afară de aceste cursuri, tot în vacanța de vară, la institutele de perfecționare a cadrelor didactice se vor mai organiza:

— Un curs de perfecționare, cu durata de 30 zile pentru cadrele didactice care predau cunoștințele industriale și lucrările practice de atelier, cunoștințele agricole și lucrările practice agricole. Pentru cadrele didactice din centrele unde își au sediul institutele de perfecționare a cadrelor didactice cursul se va desfășura în timpul anului școlar în cite o zi pe săptămînă și în cite trei zile pe săptămînă în timpul vacanțelor de iarnă și de primăvară.

— Un curs de perfecționare, cu durata de 30 zile, pentru profesorii de fizică din școlile de cultură generală.

— De asemenea, se vor organiza în continuare cursuri de limba română, istoria patriei și geografia patriei pentru învățătorii și pentru profesorii necalificați care predau aceste discipline în școlile minorităților naționale și care nu cunosc bine limba română.

Pentru sprijinirea cadrelor didactice înscrise la examenele de definitivare și gradul II se vor organiza și în acest an școlar, în

aceleași condiții ca în anul 1959/1960, conferințe, consultații și lucrări practice, pe o perioadă de 30 zile. Aceste cursuri vor avea loc în centrele regionale — pentru învățători și educatoare — și la institutele de perfecționare a cadrelor didactice — pentru profesorii care predau la clasele V—XI ale școlilor de cultură generală și în școlile și institutele pedagogice de învățători, ca și pentru profesorii de cultură generală de la școlile profesionale, tehnice, agricole și de meserii.

În același timp se vor organiza o serie de instrucțiuni pe plan central — pentru șefii secțiilor regionale de învățămînt și cultură, directorii și educatori din casele de copii, directorii ai școlilor profesionale, tehnice, agricole și de meserii — și la institutele interregionale pentru șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură, directorii școlilor medii și de 7 ani, responsabilii cercurilor pedagogice (limba română, cunoștințe industriale și lucrări practice, cunoștințe agricole și lucrări practice).

În instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii trimise recent secțiilor de învățămînt și cultură sînt precizate o serie de amănunte în legătură cu organizarea cursurilor de perfecționare pe anul 1960/1961 și se arată sarcinile care revin organelor de învățămînt în această privință.

La 10 decembrie a.c. vor avea loc concursuri de admitere pentru cursurile fără frecvență la următoarele facultăți:

Electrotehnică, energetică, mecanică și transporturi de la Institutul politehnic București; chimie industrială de la Institutul politehnic Iași; mecanică de la Institutul politehnic din Timișoara; instalații și utilaj, construcții feroviare de la Institutul de construcții București; exploatarea zăcămintelor de țitei și gaze, tehnologia și chimizarea țiteiului și gazelor de la Institutul de petrol, gaze și geologie București; mine și electromecanică minieră de la Institutul de mine Petrosani; matematică-fizică de la Universitățile din București, Iași și Cluj; științe naturale de la universitatea din București și științe naturale, geografice de la universitățile din Iași și Cluj; filologie de la Universitatea din Cluj; limba și literatura rusă de la Institutul „M. Gorki” București; cultură fizică de la Institutul de cultură fizică din București; matematică, fizică și chimie, filologie, științe naturale și educație fizică de la institutele pedagogice de 3 ani din București, Cluj și Iași.

Inscrierile pentru concurs se vor face pînă la 8 decembrie a.c. inclusiv, direct la secretariatele facultăților.

Cadrele didactice, absolvenții ai institutelor pedagogice de 3 ani, precum și cadrele didactice, absolvenții ai fostelor institute pedagogice de 2 ani (3 ani la fără frecvență), se pot înscrie în anul III — cursuri fără frecvență — la universități și institute pedagogice cu durata studiilor de 5 ani pentru a-și continua studiile, la secțiile cu profil asemănător sau înrudit cu al institutului pedagogic absolvit.

Informații suplimentare se pot lua la secretariatele facultăților.

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon” din București, aduce la cunoștință că începînd cu anul universitar 1960—1961, absolvenții cu examen de stat ai institutelor pedagogice de 2 și 3 ani (învățămînt de zi și fără frecvență), care funcționează de cel puțin 2 ani în învățămînt la clasele V—VII în specialitatea pentru care au calificare, își pot continua studiile la cursurile fără frecvență de la facultățile de 5 ani corespunzătoare ca profil cu institutele pedagogice absolvite.

În cadrul Universității „C. I. Parhon” funcționează următoarele secții de cursuri fără frecvență:

La Facultatea de matematică — fizică: Secția de matematică — fizică.

La Facultatea de științe naturale: Secția biologie — geografie.

La Facultatea de geologie — geografie: Secția geografie — biologie.

La Facultatea de filologie: Secția de limbă și literatură română.

La Facultatea de filozofie: Secția de pedagogie — limbă și literatură română.

Inscrierea se face în anul III de studii (cu examen de diferență) numai la secțiile de profil asemănător sau înrudit cu acela al institutului pedagogic absolvit.

Cererile se primesc pînă la data de 15 decembrie 1960 și vor fi însoțite de următoarele acte:

diploma de promovare a examenului de stat (în copie legalizată), recomandarea pentru continuarea studiilor din partea Comisiei regionale, dovada de funcționare de cel puțin 2 ani în învățămînt la clasele V—VII, în specialitatea absolvită sau în una înrudită.

Alte relații se obțin de la secretariatele facultăților.



Marele din Suceava

Cuvîntul unui director de întreprindere

Intre uzina „Tudor Vladimirescu” din Capitală și Școala medie „Mihail Eminescu” s-au încheiat strînse legături de colaborare. Uzina acordă un larg și multilateral sprijin școlii, ai cărei elevi fac practica de producție în atelierele ei. De asemenea, cadrele didactice și elevii participă la numeroase acțiuni organizate în comun cu muncitorii și tehnicienii uzinei. Aceasta are ca rezultat buna pregătire practică a procesului instructiv-educativ din școală.

Pentru a afla amănunte privitoare la felul cum sprijină uzina munca școlii, redacția noastră s-a adresat tovarășului Iosif Puvak, directorul uzinei.

Munca în întreprinderile industriale și agricole reprezintă, fără îndoială, calea principală de realizare a legăturii între școală și viață, de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului. Lucrînd în producție, tinerii din școli au posibilitatea să cunoască cele mai variate mașini și utilaje moderne, să se familiarizeze cu procesul tehnologic al întreprinderilor, să cunoască muncitorii și felul cum luptă aceștia pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Conștient de toate acestea, colectivul uzinei noastre a primit cu multă bucurie cererea formulată de conducerea Școlii medii „Mihail Eminescu” de a asigura practica elevilor în secțiile întreprinderii. Pe baza înțelegerii între conducerea uzinei și direcția școlii, doi tehnicieni din întreprindere au elaborat, împreună cu profesorii de specialitate planul de practică pentru meseriile în care au cerut să lucreze elevii. Prin convenția încheiată între uzină și școală s-au stabilit precis zilele și secțiile în care vor lucra elevii, precum și obligațiile reciproce ale celor două unități. Astfel, uzina se angajează să asigure condiții cât mai bune de lucru — locuri de muncă, scule, unelte și materiale necesare instruirii elevilor — și să acorde ajutor tehnic în tot timpul practicii în producție. Pentru aceasta am antrenat o parte din cei mai buni muncitori, ingineri și tehnicieni în munca de instruire practică a elevilor. De asemenea, am asigurat pentru lecțiile de tehnologie o sală dotată cu tot materialul didactic necesar predării.

La rîndul ei școala și-a luat obligația să asigure, cu ajutorul profesorilor de lucrări practice și al diriginților, o disciplină desăvîrșită la locul de muncă. Vreau să subliniez, în legătură cu aceasta, că tovarășii Constanța Popescu, directoarea școlii, se preocupă neobosit de disciplina elevilor în uzină, de buna desfășurare a practicii în general, venind în uzină de citeva ori pe săptămînă, stînd de vorbă cu muncitorii și inginerii și interesîndu-se de situația fiecărui elev.

În același timp secretarii comitetelor U.T.M. din uzină și din școală

au elaborat un plan de acțiune comun, care urmărește formarea atitudinii comuniste față de muncă, întărirea disciplinei pe locul de producție etc. În acest scop este popularizată și în rîndul elevilor inițiativa utemiștilor din uzină privind organizarea superioară a locului de muncă, ridicarea calificării profesionale și a productivității muncii. Planul comun de acțiune al celor două organizații de tineret mai prevede participarea reciprocă a utemiștilor la adunările generale de organizație care se țin în uzină și în școală și participarea tinerilor muncitori și a elevilor, în brigăzi comune, la munca patriotică.

Conducerea uzinei a luat toate măsurile pentru ca elevii să cunoască chiar din primele săptămîni de muncă în uzină principalele meserii ce se practică aici și să-și însușească deprinderile necesare în meseria pe care și-au ales-o. Astfel, după ce elevii clasei a IX-a au ales meseriile de lăcătuș-mecanic și sudor, tovarășul Nicolae Victor, inginer al uzinei, s-a deplasat la școală prezentîndu-le tinerilor specificul acestor meserii, precum și importanța lor în economia țării.

Încă din prima zi în care elevii au intrat în uzină responsabilul cu protecția muncii le-a făcut un instructaj detaliat, arătîndu-le locurile periculoase și felul cum trebuie să se comporte pentru a evita accidentele. De asemenea, în ateliere, muncitorii dau elevilor scule din cele mai bune și îi instruesc în toate operațiile, pentru a se preveni cel mai mic traumatism.

Cele două ore săptămînale de tehnologie predate de tovarășii Nicolae Victor, inginer la serviciul tehnic și Tiberiu Desseffy, inginer la secția prototipuri, le dau elevilor cunoștințe asupra celor mai noi elemente din tehnica modernă. În cadrul acestor lecții elevii cunosc funcționarea unor utilaje moderne cum sînt mașinile de sudat cu role acționate electronic, mașinile de sudat sub strat fondant etc., precum și diferite soluții moderne din domeniul construcției de mașini.

Uzina „Tudor Vladimirescu” își propune, de asemenea, să sprijine

școala asigurîndu-i anumite materiale cu care elevii claselor VI—VIII să poată lucra la orele de lăcătușerie și timplărie.

Colaborarea între uzină și școală nu se referă însă numai la activitatea în producție. Ea a devenit deosebit de rodnică și pe tărîm cultural-artistic. Tinerii din uzină și din școală pregătesc în comun brigada artistică de agitație, organizează „joi ale tineretului”, întreceri sportive etc. De asemenea, profesorii școlii iau parte la organizarea de conferințe pe teme științifice și literare la clubul uzinei, participă aici la spectacole, audiiții muzicale etc.

Primele rezultate ale acestei rodnice colaborări se văd încă de pe acum. Muncitorii și inginerii uzinei leagă prietenii strînse cu profesorii școlii „Mihail Eminescu”, iar mulți dintre elevi sînt priviți de către întregul colectiv al uzinei drept viitori muncitori destoinici, pe care îi așteaptă cu drag, după terminarea școlii.

Iosif Puvak

directorul uzinelor
„Tudor Vladimirescu”



În atelierul de timplărie al Școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale” din Capitală, elevul Victor Badea deprinde tot mai bine mînuirea ferăstrăului.

Instruirea practică în uzină

Unele probleme de organizare

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în fața școlii de cultură generală sarcina de a dezvolta legătura dintre învățămînt și munca productivă. Una din măsurile importante luate în acest scop o constituie lărgirea rețelei școlilor medii cu instruire în producție. Creșterea numărului acestor școli de la 5, cite erau în anul școlar trecut, la 41 reprezintă un important pas înainte pe drumul găsirii și extinderii celor mai potrivite forme și mijloace de îmbinare armonioasă a învățămîntului cu munca productivă.

Școlile medii cu instruire în producție au deocamdată un caracter experimental și funcționează pe baza unui plan special de învățămînt elaborat de Ministerul Învățămîntului și Culturii, la a cărui întocmire s-a ținut seama de experiența acumulată pînă acum. Elementul nou al acestuia constă în faptul că numărul orelor de activitate practică este sporit de la 2 pe săptămînă la 4 pe săptămînă și că s-au introdus cursuri speciale de tehnologie și desen tehnic. În ziua de practică se predau și cele două ore de tehnologie, putîndu-se realiza astfel o strînsă legătură între cunoștințele teoretice privitoare la meseria pe care și-o însușesc elevii și deprinderile practice.

Meseriile în care sînt instruiți elevii școlilor experimentale sînt variate, în funcție de specificul întreprinderilor în care lucrează ei. Acest fapt a ridicat de la început problema necesității unor programe de învățămînt specifice fiecărei meserii. Ca urmare, fiecare școală experimentală și-a elaborat, în colaborare cu întreprinderile în care se realizează instruirea, programele sale proprii de învățămînt care au fost aprobate apoi de minister.

Prin introducerea unui plan special de învățămînt în școlile medii cu instruire în producție se urmărește înarmarea elevilor cu o anumită pregătire tehnică, cu un început de calificare profesională, o dată cu nivelul ridicat de cultură generală.

Elevii vor putea în acest timp să cunoască bazele procesului de producție într-o întreprindere, să se inițieze într-o anumită meserie și să capete deprinderi practice în legătură cu ea, ceea ce îi va face să fie atrași mai mult spre munca productivă, să înțeleagă mai ușor problemele teoretice pe care le studiază la fizică, la chimie, la matematică etc., să se orienteze spre anumite meserii și să se poată califica într-un scurt timp după absolvirea școlii. În afară de aceasta, îmbinarea învățămîntului cu munca productivă are însemnate consecințe

educative și exercită o mare influență asupra dezvoltării armonioase a tineretului. Este foarte important ca toate cadrele didactice, elevii și părinții lor să cunoască și să înțeleagă în mod just scopul școlilor medii cu instruire în producție.

Din acest scop decurge și necesitatea ca meseriile alese pentru inițierea elevilor școlii medii cu instruire în producție să fie meserii de bază, cu un profil mai larg, și nicidecum meserii bazate pe o specializare îngustă, sau care se limitează la efectuarea unui număr mic de operații. Or, nu la toate școlile medii cu instruire în producție s-a ținut seamă de acest lucru atunci cînd s-a trecut la stabilirea meseriilor. De pildă, la Școala medie din Cîmpia Turzii, ai cărei elevi lucrează în producție la întreprinderea „Industria Sîrmei”, pe lîngă meseriile de strungari, trefilatori, electricieni, s-au ales și acelea de presatori de electrozi și cabluri, la care elevii nu au prea multe de învățat și nici de lucrat.

Este necesar să se realizeze o strînsă colaborare între cadrele de la disciplinele teoretice cu cele de tehnologie și activitate practică, o legătură organică între cunoștințele dobîndite în clasă și cele căpătate în întreprindere. Nu peste tot se are însă în vedere această cerință deosebit de importantă. Așa, de exemplu, profesorii care predau la Școala medie nr. 4 din Cluj, ai cărei elevi lucrează în producție la Atelierele C.F.R., nu au vizitat întreprinderea și nu participă la lucrările pe care le efectuează elevii în ziua de instruire în producție. Pentru a se asigura pregătirea multilaterală a elevilor și întărirea legăturii dintre teorie și practică este necesar ca toți profesorii școlii, și cu atît mai mult cei de la disciplinele care au legătură directă cu producție, să cunoască bine întreprinderea în care lucrează elevii, secțiile acesteia, procesele tehnologice, metodele de muncă, mașinile cu care se lucrează.

Potrivit îndrumărilor date de Ministerul Învățămîntului și Culturii, instruirea practică în întreprindere a elevilor începe din clasa a IX-a, în timp ce elevii clasei a VIII-a lucrează în atelierul școlar de lăcătușerie, primînd paralel cunoștințe de tehnologie și desen tehnic. Trecerea de la munca în atelierul școlar la munca în întreprindere ridică și ea o serie de probleme și, îndeosebi, problema perioadei în care să se realizeze familiarizarea elevilor cu întreprinderea.

Dat fiind că instruirea practică a elevilor este subordonată sarcinilor de producție, perioada de organizare și pregătire pentru instruirea practică trebuie să fie strict delimitată. Elevii trebuie să cunoască bine, încă de la sfîrșitul trimestrului III al clasei a VIII-a, întreprinderea, specificul ei și fiecare secție în parte. În primele zile ale clasei a IX-a trebuie să primească instructajul general pentru protecția muncii, iar în perioada următoare instructajul premergător.

În majoritatea școlilor cu instruire în producție s-a terminat deja instructajul premergător și s-a trecut la instruirea propriuzisă în producție. Acum este necesar, în primul rînd, să se realizeze o colaborare strînsă între profesorul de lucrări practice și muncitorii-instructori pe lîngă care lucrează elevii. Aceștia trebuie să cunoască bine programa de învățămînt pe baza căreia se desfășoară instruirea elevilor, planul lucrărilor pe care le vor efectua ei, cunoștințele teoretice la care trebuie să se facă apel în timpul lucrului.

Elevii trebuie obișnuiți de la început să întocmească fișa tehnologică și desenul obiectului, să lucreze după schiță, punînd în valoare cunoștințele căpătate în orele de desen tehnic și tehnologie. Așa lucrează, de exemplu, elevii Școlii medii din Cugir. Din acest punct de vedere poate fi apreciată ca foarte utilă, de asemenea, măsura luată la Școala medie din Sfîntu Gheorghe, ai cărei elevi au fost repartizați pe lîngă absolvenții de școală profesională ce lucrează în întreprindere și care urmează în același timp cursurile serale ale școlii medii, între ei putîndu-se purta astfel discuții folositoare atît în problemele practicii cît și în probleme studiate în clasă.

Nu poate fi trecută cu vederea, în același timp, importanța caietului de practică. Este necesar ca acest caiet, care trebuie să reflecte modul cum și-au însușit elevii problemele teoretice și practice ale meseriei, să fie vizat zilnic și controlat periodic în amănunt de către profesorul de lucrări practice.

Instruirea practică în producție este încă în perioada sa de început, de experimentare. Rezolvarea numeroaselor probleme pe care le ridică ea va fi posibilă în condiții cît mai bune dacă profesorii din școlile respective vor observa și studia cu atenție diferitele aspecte ale acestei activități și vor împărtăși din experiența ce o acumulează treptat.

SCHIMBUL DE MÎINE AL COLECTIVEI

Școala din Șelimbăr obține rezultate tot mai bune în îmbinarea învățămîntului cu munca practică în agricultură, pregătîndu-i pe elevii ca muncitori destoinici pe ogoarele patriei. Mereu în fruntea colectivului didactic, tovarășul Marin Dobre, directorul școlii, este principalul inițiator al acțiunilor menite să lege strîns activitatea didactică de realitățile concrete ale muncii agricole. Către sfîrșitul lunii octombrie puteai să-l întîlnești pe tovarășul Dobre pe lotul experimental al școlii, culegînd cu elevii porumbul. Era o atmosferă veselă, stîrnită de belșugul roadelor de toamnă.

În anul acesta, ca și în anii trecuți, elevii au lucrat pe un lot de două hectare, pus la dispoziție de gospodăria agricolă colectivă din Șelimbăr. Pe lot au fost cultivate soiuri diferite din principalele plante, păstrîndu-se sămînța soiului care s-a dovedit mai rezistent la condițiile locale. Aceasta a fost înmulțită apoi pe suprafețe mai mari și a fost transmisă gospodăriei agricole pentru extinderea în culturile de producție. Școala a reușit să predea anul acesta colecti-

vei 5.000 kg. cartofi — varietăți pure — de pe 20 ari, ceea ce reprezintă 27.500 kg. ha. La porumb de soiul Varnic 303 s-a obținut o cantitate de 7.525 kg. știuleți la hectar.

Ca un adevărat cercetător, directorul școlii înregistrează fiecare rezultat, la fiecare cultură. Fișele întocmite de el cuprînd date asupra soiului și solului, asupra îngrășămintelor aplicate, asupra lucrărilor de întreținere și datelor efectuării acestor lucrări, asupra rezultatelor obținute etc.

O imagine concludentă a strînsei legături care există între școală și gospodăria colectivă o constituie și casa-laborator organizată de cadrele didactice în incinta colectivelor. Printre numeroasele exponate prețioase ale acestei case-laborator se numără și o machetă construită de elevii școlii, machetă care înfățișează solul diferitelor tarlale.

Colectiviștii ajută la rîndul lor școala cu mașini agricole, arînd terenul experimental și îndrumîndu-i pe elevi în activitatea practică.

Silvestru Pațiga

Situația la învățătură în discuția comuniștilor

Inarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, ridicarea nivelului lor la învățătură este una din sarcinile cele mai importante care revin școlii și cadrelor didactice, sarcină pe care partidul a subliniat-o în numeroase documente și îndeosebi în documentele Congresului al III-lea al P.M.R. Este firesc deci ca profesorii și învățătorii comuniști să fie în fruntea luptei pentru îndeplinirea acestei sarcini, să mobilizeze și celelalte cadre didactice în această luptă și să le ajute pentru a dobândi rezultate cât mai bune. O asemenea preocupare vădește și comuniștii de la Școala medie nr. 23 „D. Bolintineanu” din București.

Grija lor pentru buna desfășurare a procesului de învățământ la toate clasele și la toate obiectele a ieșit în evidență cu prilejul unei recente adunări largite a organizației de bază. La această adunare, organizată cu sprijinul Comitetului P.M.R. din raionul „V. I. Lenin”, au fost invitate toate cadrele didactice din școală, precum și directorii, secretarii ai organizațiilor P.M.R., secretarii ai organizațiilor U.T.M. și responsabili ai organizațiilor sindicale din alte școli ale raionului.

Pregătindu-se pentru adunare, biroul organizației de bază a făcut, împreună cu conducerea școlii, un control amănunțit asupra nivelului de cunoștințe al elevilor, asupra calității lecțiilor și a altor activități instructiv-educative. Controlul a scos la iveală, pe lângă numeroase realizări și o serie de lipsuri ce începuseră să se facă simțite în munca școlii.

Punctul de plecare al controlului făcut de organizația de partid l-a constituit constatarea comuniștilor că în cataloage există un mare număr de note mici și medii. Aproape un sfert din elevi au obținut în primele două luni ale anului școlar note sub limită, iar peste 40% note medii — 5, 6.

Cum comuniștii nu puteau rămâne indiferenți față de o asemenea situație, au pornit imediat să cerceteze cauzele care o generează și să găsească căile de îndreptare. Încă înainte de această analiză, la adunarea generală a organizației de bază de dare de seamă și alegeri problema ridicării nivelului la învățătură al elevilor a fost pe larg dezbătută.

Situația notelor din cataloagele Școlii medii „D. Bolintineanu” este în strinsă legătură cu felul cum se pregătesc profesorii pentru lecții, cu pregătirea lor metodică, cu interesul pe care-l depun ca lecțiile să fie cât mai interesante, mai atractive. În școală sînt profesori care se pregătesc temeinic pentru fiecare lecție, își organizează judicios timpul destinat predării și folosesc material didactic, ca de pildă Ileana Babeș, profesoară de chimie, Augustin Cernău, profesor de limba română, Andrei Niculescu, profesor de limba rusă.

Sînt însă și profesori care vin la școală cu lecțiile nepregătite și care se bazează numai pe experiența și pregătirea lor anterioară, fiind puși în situația să recurgă la improvizații, să facă lecții destinate să slăbească din punct de vedere metodic, lipsite de documentare temeinică și de un caracter viu și atractiv. Asemenea lecții nu stimulează interesul elevilor pentru învățătură și nu le transmit cunoștințe temeinice, închegate. Lipsurile în pregătirea elevilor se datoresc în bună măsură și faptului că unii învățători și profesori nu acordă destulă atenție fixării și recapitulării cunoștințelor, pentru ca elevii să înțeleagă bine cele predate și să plece cu ele însușite în mare parte chiar din clasă. Comuniștii și ceilalți participanți la adunarea deschisă de partid au criticat pe învățătorii și profesorii care fac astfel de lecții și le-au arătat cu tărie lipsurile, pentru ca să învețe din aceasta și să-și îmbunătățească munca.

Faptul că nivelul scăzut de cunoștințe al elevilor este în strinsă legătură cu pregătirea profesorului pentru lecții este ilustrat de câteva exemple, dintre care pot fi citate cele ale profesorilor Ștefan Niculescu, Lucreția Filipescu și Paul Diaconescu. Pro-

dă, care predă științele naturale, intră uneori nepregătit în clasă, nu respectă metoda didactică și nu folosește materialul didactic, din care cauză mulți elevi au note mici la obiectul său. Datorită faptului că nu-și pregătește lecțiile, profesoara Lucreția Filipescu verifică în mod formal temele date acasă și cunoștințele elevilor și expune superficial noile cunoștințe.

Atrăgînd atenția asupra acestor lipsuri, adunarea organizației de partid din școală a arătat, totodată, că ele nu constituie singura cauză a numărului mare de note slabe și medii.

Note mici și medii se întîlnesc în cataloage și la disciplinele unor profesori despre care nu se poate spune că vin cu lecțiile nepregătite. Unii dintre aceștia continuă încă să aibă o concepție greșită asupra sistemului de notare și de aceea notele pe care le dau nu reflectă întotdeauna în mod just nivelul cunoștințelor elevilor. Numai așa se explică faptul că 20 de elevi din clasa a IX-a „E” au nota 4 la educație fizică, că 17 elevi din clasa a VIII-a „A” au note de 2, 3 și 4 la limba latină și alte asemenea cazuri. Profesorul de limba latină, Paul Diaconescu, de pildă, oscilează între îngăduință și exigență exagerată, are o atitudine inconsecventă în notarea elevilor.

Unii profesori au obiceiul de a da mai mult note mici la începutul anului școlar, pentru ca să-i „sperie pe elevi” și să-și „împună autoritatea”, după cum spun ei, iar alții pun note mici la învățătură pentru abateri de la disciplină în loc să folosească în astfel de cazuri mijloacele educative ce le stau la îndemînă. Într-o singură oră de anatomie profesorul Ștefan Niculescu a dat unui număr de 10 elevi din clasa a X-a „B” nota 1. Reflectă oare această notă, în proporțiile în care a fost acordată, nivelul real al clasei respective? Este greu de crezut.

Pe de altă parte, sînt și profesori care nu pun note elevilor atunci cînd îi examinează, sau care nu examinează de loc la oral, recurînd apoi la soluția așa-ziselor extemporale.

Adunarea de partid a arătat că notarea elevilor nu trebuie să fie o acțiune de campanie și că examinarea orală permanentă și sistematică nu poate fi înlocuită prin una sau două lucrări de control (extemporale), întrucît acestea nu pot da o imagine exactă a nivelului de pregătire al elevilor și a progreselor lor la învățătură. De asemenea, a subliniat că nu trebuie să li se dea elevilor note de trecere fără ca aceștia să aibă cunoștințe.

Efectivul de elevi al Școlii medii „D. Bolintineanu” a crescut foarte mult în ultimul an și, o dată cu aceasta, a crescut mult numărul cadrelor didactice, care se ridică astăzi la peste 70. Între acestea sînt și mulți profesori tineri, lipsiți încă de experiență. Ar fi trebuit ca ei să primească un sprijin larg din partea conducerii școlii, a organizației sindicale, a comisiilor metodice.

Adunarea de partid a scos însă în evidență că acest sprijin nu le-a fost acordat în măsură suficientă. Absorbită de rezolvarea problemelor gospodărești pe care le-a ridicat darea în funcțiune a noului local, conducerea școlii a neglijat în bună măsură îndrumarea și controlul procesului de învățământ. Cu toate că și-au întocmit planuri de muncă bune, directorul și directorii adjuncți au asistat prea puțin la lecții, n-au controlat sistematic felul cum se pregătesc cadrele didactice și nivelul de cunoștințe al elevilor și n-au analizat în consiliul pedagogic aceste aspecte ale muncii. Comisiile metodice pe specialități constituite în școală nu s-au preocupat de organizarea schimbului de experiență între cadrele vîrstnice și cele tinere. La rîndul ei nici organizația sindicală n-a acordat atenția cuvenită propagandei profesionale și schimbului de experiență, n-a organizat pe scară mai largă inter-sistențe între cadrele care predau aceeași disciplină sau discipline înrudite și nu și-a coordonat planul său de activitate cu planul general al școlii.

Prea puțin s-a făcut și pentru extinderea experienței bune în munca educativă. În școală sînt diriginți fruntași ca tovarășul Andrei Niculescu, dirigințele clasei a XI „D”, care urmărește cu atenție cum se pregătesc elevii la toate disciplinele, ține o legătură strînsă cu profesorii care predau la clasa lui și cu părinții elevilor, folosește mijloace variate în munca educativă și se sprijină pe activul U.T.M. De aceea clasa pe care o conduce este fruntașă pe școală, aproape toți elevii avînd note de trecere și peste 60% din ei numai note de la 8 în sus. Experiența unor astfel de diriginți a fost însă prea puțin popularizată în școală. Din această cauză unii diriginți ca Elvira Achiroaiei, Doina Sirbu și alții continuă să-și întocmească planuri superficiale pentru munca educativă, desfășoară o activitate formală la orele de diriginție, nu se sprijină în activitatea lor pe organizația U.T.M. a clasei, nu colaborează îndeaproape cu ceilalți profesori și cu părinții.

Un rol important în mobilizarea elevilor pentru ridicarea nivelului la învățătură revine organizației de tineret și pionieri. Adunarea deschisă a organizației de partid de la Școala medie „D. Bolintineanu” a arătat că numărul mare de elevi cu cunoștințe nesatisfăcătoare se datorește și faptului că organizația U.T.M. din școală a făcut prea puțin pentru îndeplinirea acestei importante sarcini, că biroul organizației de partid n-a îndrumat și controlat îndeaproape munca tineretului, că n-a existat o conlucrare între conducerea școlii și comitetul U.T.M.

Deși face parte din colectivul cadrelor didactice, secretarul comitetului U.T.M., profesorul Constantin Tudor, a inițiat, pe linia organizației de tineret, puține acțiuni concrete în vederea mobilizării tuturor elevilor pentru rezultate mai bune la învățătură. Este drept că organizația U.T.M. a dobîndit și o serie de realizări, dar majoritatea lor s-au reflectat mai mult în activitatea extrașcolară.

Totodată, din dezbaterile ce au avut loc în adunarea de partid a reieșit că nici secția raională, de învățământ n-a acordat școlii sprijinul necesar, că nu s-a sesizat de procentul mare de elevi cu note mici, n-a cercetat cauzele acestei situații și n-a organizat un control temeinic asupra nivelului de pregătire al elevilor.

Analizînd în mod critic activitatea depusă pînă în prezent, comuniștii și ceilalți pedagogi din școală au pornit de la ideea că numai dezvoltînd cu curaj lipsurile ce s-au manifestat în munca lor vor putea găsi căile cele mai potrivite de îndreptare a acestora.

Din acest punct de vedere adunarea organizației de partid din școală a fost un prilej de învățămînt și pentru alte cadre didactice. Ea a adoptat un plan de măsuri concrete, care au și început să fie traduse în viață în zilele următoare, măsuri care se referă la toate aspectele mai importante ale muncii din școală și a căror îndeplinire va duce la îmbunătățirea pregătirii elevilor.

Inițiativa comitetului raional de partid de a invita la adunarea deschisă a organizației de bază din școală reprezentanți ai secției de învățămînt și ai comitetului raional U.T.M., ca și cadre de conducere din celelalte școli ale raionului a fost bine venită, pentru că a creat posibilitatea unui schimb rodnic de experiență. Ca urmare, asemenea analize se vor organiza și în alte școli din raion.

Adunarea comuniștilor de la Școala medie „D. Bolintineanu” a arătat în același timp că dezbaterile celor mai importante probleme ale școlii în adunări deschise de partid constituie un puternic mijloc de educare comunistă a tuturor cadrelor didactice, de mobilizare a lor pentru a da patriei tineri cît mai bine pregătiți.

C. Mincă



Munca elevilor Școlii medii nr. 36 din București pentru însușirea cunoștințelor, este călăuzită de către învățătorii și profesorii pas cu pas, cu dragoste și atenție.

O consfătuire privind predarea astronomiei

Filiala din Cluj a Societății de științe matematice și fizice a organizat de curînd în orașul Cluj, cu sprijinul conducerii societății, o consfătuire cu tema „Predarea astronomiei în școala medie”. La consfătuire au participat profesori de astronomie din toate regiunile țării, precum și cadre didactice din învățămîntul superior, din centrele universitare Cluj și Iași.

Participanții la consfătuire au ascultat un referat privitor la predarea astronomiei în școala medie și au purtat discuții în legătură cu această temă, au fost informați, prin câteva conferințe, asupra realizărilor obținute în cercetarea Cosmologiei cu ajutorul sputnicilor și al rachetelor cosmice și au vizitat Observatorul astronomic, Institutul meteorologic și Institutul de calcul al Academiei R.P.R. filiala Cluj.

În cadrul consfătuirii s-a subliniat faptul că în ultimii ani au avut loc în domeniul astronomiei descoperiri de o importanță excepțională care permit cercetărilor științifice să se dezvolte într-un ritm foarte rapid. Lansarea de către Uniunea Sovietică a primilor sateliți artificiali ai Pămîntului, a primelor rachete balistice intercontinentale, a primei stații interplanetare automate care a fotografiat partea invizibilă a acesteia, a primelor nave-satelit constituie începutul erei cuceririi spațiului cosmic și deschid astronomiei posibilități nebănuite în cercetarea Universului.

În aceste condiții, predarea astronomiei în școala medie capătă o însemnătate tot mai mare. Ea urmărește să dea elevilor o imagine exactă despre lumea înconjurătoare, despre mișcarea, structura și evoluția corpurilor cerești, despre structura Universului, contribuind astfel la formarea concepției lor materialist-dialectice despre lume.

Spre deosebire de trecut, astronomia este predată astăzi în școli în mod științific, avînd în același timp un rol important în educarea ideologică a elevilor, în combaterea misticismului și a superstițiilor. Pentru realizarea acestui scop școlile au fost înzestrate cu material didactic, cu filme și diapozitive care tratează diferite teme de astronomie (de exemplu „Universul”, „Mișcările Pămîntului în sistemul solar”, „Eclipsa solară”, „Legea atracției universale”, „Zborul interplanetar” etc.). Un auxiliar prețios al profesorilor în predarea astronomiei îl constituie și broșurile și articolele consacrate diferitelor probleme de specialitate și realizările științei și tehnicii în acest domeniu.

Ca urmare a condițiilor create s-a îmbunătățit și munca profesorilor care predau astronomia, mulți dintre aceștia acumînd o experiență valoroasă. Participanții la consfătuire au ascultat cu mult interes, de exemplu, comunicările făcute de profesorii Pavel Peripiceanu (Alba Iulia) și Ludmila Nodolschi (Iași) asupra modului de lucru cu elevii. Tov. Peripiceanu a

vorbit îndeosebi despre felul cum îi pregătește pe elevii lui pentru studiul astronomiei, cum le trezește interesul pentru acest studiu, iar tov. Nodolschi despre activitatea pe care o desfășoară în școală și la cercul de astronomie al elevilor din orașul Iași. Acest cerc, înființat în anul 1953 pe lângă Școala medie nr. 2 „Mihail Eminescu”, dispune de o platformă de observații, de un telescop mic, de două lunete etc. La observațiile organizate săptămînal aici participă, prin rotație, toți elevii claselor a XI-a din școlile orașului. Cercul primește un ajutor important din partea Observatorului astronomic-Iași, a Secției de învățămînt și cultură și a filialei Iași a S.S.M.F.

În discuțiile purtate la consfătuire s-a arătat însă că mai sînt unele școli în care nu se acordă studiul astronomiei toată importanța cuvenită, fapt care îi face pe unii elevi să manifeste o anumită indiferență față de acest studiu. Stimularea interesului elevilor pentru astronomie — au spus participanții la consfătuire — nu depinde numai de sporirea numărului de ore, așa cum au cerut unii profesori, ci în primul rînd de calitatea predării, de caracterul viu al lecțiilor. De aceea — au arătat cei ce au luat cuvîntul — profesorul trebuie să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, să se refere în lecții la rezultatele ultimelor cercetări din domeniul astronomiei, să folosească metode variate de predare, să organizeze cu elevii lucrări practice, observații asupra meteorilor și a sateliților artificiali etc.

Pentru o mai bună documentare a profesorilor și elevilor s-a propus ca ambele serii ale „Gazetei matematice și fizice” să publice articole de metodică a predării astronomiei, articole privind istoria acestei științe, probleme de astronomie etc., să dea indicații cu privire la construirea unor instrumente de cercetare a cerului, iar în seria „A” să se publice în fiecare lună harta cerului din luna respectivă. De asemenea profesorii au propus să se editeze un atlas ceresc, hărți cerești și un dicționar astronomic, iar întreprinderea de material didactic să studieze posibilitatea construirii unor lunete astronomice de uz școlar. Ar fi necesar — au arătat profesorii de astronomie — ca problemele predării acestei discipline să fie dezbătute la institutele de perfecționare a cadrelor didactice și la cercurile pedagogice. La aceste cercuri ar putea fi invitate chiar — acolo unde este posibil — cadre de specialitate care să țină conferințe din domeniul astronomiei.

Consfătuirea de la Cluj a dat posibilitate profesorilor de astronomie să facă un rodnic schimb de experiență și să afle o serie de noutăți din domeniul acestei specialități, ceea ce îi va ajuta să obțină rezultate mai bune în munca lor.

P. Mihăilescu

De ce nu învața bine unul din elevii mei

Intr-una din primele zile ale lunii octombrie din anul școlar trecut l-am vizitat pe elevul meu I. Constantin acasă. Am găsit-o pe mama lui făcând curățenie. M-a impresionat sobrietatea și totuși căldura care se degaja din întreaga ei ființă. Știam că este muncitoare într-o întreprindere și că muncește cu sîrguință.

— Am venit să stăm de vorbă despre Costel. V-am așteptat la adunarea cu părinții, dar n-ați venit — i-am spus mamei.

Privindu-mă puțin stînjinită, ea mi-a arătat că n-a putut veni intrucit a lucrat în schimbul doi, adică tocmai în orele cînd fusese chemată la școală. Apoi, cu o privire îngrijorată, m-a întrebat:

— S-a întâmplat ceva cu Costel? Nu învață?

Întrebarea m-a scutit de orice ocol pentru a ajunge la discuția plănuită. I-am vorbit mamei despre necazurile pe care mi le pricinuieste fiul ei, despre faptul că acesta se mulțumește să se numere printre elevii slabi, că este delăsător, inconsecvent, că nu-și notează explicațiile profesorilor, că uneori vine la școală cu temele neefectuate sau cu lecțiile neînvațate, că în clasă este neatent și se comportă nedisciplinat.

Cu toate acestea, nu numai lipsurile îl caracterizau pe Costel. I-am arătat mamei că este un copil deosebit de vioi, inteligent, întreprinzător, că are multe posibilități de a obține rezultate bune la învățătură. Cînd este dojenit pentru vreo faptă rea te privește emoționat și-și manifestă dorința de a se îndrepta.

— Așa este și acasă — mi-a spus mama. Dar ceea ce mă nemulțumește este că nu învață. Cum să-l ajut să învețe mai bine? Nu am pregătirea necesară și pe deasupra sint foarte ocupată. Soțul, de asemenea, lipsește mult de acasă.

Am constatat că mama nu cunoștea orarul fiului ei și că se mulțumea să verifice munca copilului numai prin ceea ce-i spunea acesta.

Cauza lipsurilor mi-a apărut evidentă: elevul nu era suficient controlat în familie. Trebuia să acționez deci pe două căi: asupra elevului și asupra părinților. Spre aceasta mi-am îndreptat atenția.

În repetate rînduri i-am explicat elevului cum să ia notițe, cum să învețe, cum să-și organizeze mai bine munca. Am încercat să-i arăt și mamei lui cum trebuie să-l ajute: să-l întrebe, în fiecare zi, ce lecții are de pregătit, ce teme are de efectuat și să confrunte ceea ce-i spune cu orarul, iar la întoarcerea de la lucru să-i cerceteze caietele de teme pentru a vedea dacă și le-a scris ordonat și pe toate. Am sfătuit-o apoi să-i amenajeze un colț unde să-și pregătească lecțiile, să-i ceară să-și așeze în ordine cărțile, caietele și celelalte rechizito după ce termină cu învățatul; să-i trezească interes pentru dobîndirea cunoștințelor ajutîndu-l să-și alcătuiască o bibliotecă personală. În același timp, am îndemnat-o să-i dea și unele însărcinări de ordin gospodăresc care contribuie la cultivarea simțului de ordine, a silinței și perseverenței în muncă. I-am atras atenția că trebuie să-i încredințeze sarcini ușoare, dar utile: să-și curețe hainele, pantofii, să facă mici reparații în casă etc. La toate acestea, am adăugat că e necesar să urmărească cu consecvență cum își îndeplinește sarcinile primite. Și, dacă constată că a făcut bine ceea ce i-a cerut, să-l laude, pentru că un succes cit de mic îi va da satisfacție, îl va stimula spre noi acțiuni pozitive.

Am sfătuit-o să-și facă timp să vină la școală ca

să poată cunoaște mai îndea-proape munca și comportarea copilului la lecții.

Paralel am luat legătura cu colegii mei, pentru a l verifica pe elev mai des, pentru a exercita un control mai atent asupra lui. În cadrul unei ore de dirigință am discutat cu elevii tema „Cum să învățăm” și am reliefat lipsuri ca cele pe care le avea Costel: munca nesistematică, lipsa de perseverență în pregătirea lecțiilor etc. — arătînd cum trebuie lichidate. După un timp, organizația de pionieri l-a tras la răspundere pentru modul cum se pregătește.

Cu toate acestea, constatam cu mîhnire că elevul nu făcea progresele pe care le doream. Am ajuns la concluzia că, desigur, în familie trebuie să mai existe o cauză care întîrzie evoluția în bine a copilului.

Am aflat astfel că ceea ce stînjenește munca elevului și-l face să se îndepărteze de îndatoririle lui școlare sint și raporturile dintre părinți. Intr-adevăr, în cadrul familiei exista un dezechilibru. Tatăl se înstrăinase de casă, neglijîndu-și soția și copilul. Preocupată intens de purtarea soțului, mama neglijă supravegherea copilului.

Pe tatăl lui Costel nu-l văzusem încă. Știam că are mai multe cunoștințe decît soția și că, desigur, putea acționa cu rezultate mai bune în pregătirea copilului. Mi-am propus ca neapărat să stau de vorbă cu dînsul. Pentru început nu m-am referit la neînțelegerile lui cu soția, ci numai la copil, la drumul greșit pe care mergea acesta și la datoria lui de părinte.

Nu mi-am ascuns îngrijorarea că îndreptarea fiului său merge greu, că lipsa de control a tatălui se face simțită în comportarea copilului. De aceea i-am arătat ce rol însemnat îi revine în controlul și îndrumarea acestuia, spunîndu-i că nu e suficient să se mulțumească cu faptul că fiul său e hrănit și îngrijit, ci că datoria de părinte îl obligă să se intereseze, oricît de ocupat ar fi, de felul cum învață, cum se comportă fiul său. Vorbîndu-i de aceste lucruri am subliniat urmările lipsei lui de control asupra copilului, ale faptului că îl tratează cu nepăsare și superficialitate: copilul vine la lecții nepregătit, absentează adesea de la școală, iar în timpul destinat învățării hoinărește pe străzi. I-am dat să înțeleagă care este răspunderea pe care o are față de viitorul copilului său, față de societate. Abia mai tîrziu, după repetate și îndelungi discuții cu tatăl elevului, i-am vorbit deschis despre relațiile lui familiale, despre consecințele nefaste la care pot duce conflictele dintre el și soția sa. Apoi, un timp n-am mai dat pe la ei. Voiam să-l las să reflecteze asupra celor discutate.

Cînd m-am reîntîlnit cu părinții, viața familiei începuse să-și reia cursul normal. Tatăl începuse să înțeleagă mai bine rolul său în familie, răspunderea pe care o are față de societate prin felul cum își crește copilul. Venea tot mai regulat acasă. Treptat, treptat, intrase și în preocuparea lui educația copilului și începuse să se străduiască, alături de soția lui, să-și crească așa cum se cuvine fiul.

O dată schimbată viața din cadrul familiei, s-a schimbat și situația școlară a elevului. În cele din urmă I. Constantin a promovat cu rezultate destul de bune clasa a V-a și astăzi e în clasa a VI-a.

Anul acesta mi-am propus, împreună cu colegii mei, să-l ridic din rîndul elevilor slabi în rîndul elevilor buni, să-i dezvolt mai mult răspunderea în muncă. Sintem hotărîți să-l ajutăm pe elevul I. Constantin să obțină rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, să ridicăm astfel munca acestui elev la nivelul posibilităților lui reale.

Prof. Dorina Panaitescu
Școala medie nr. 24 — București

In spiritul economiei

În munca de educare din școli un loc important îl ocupă lămurirea elevilor asupra însemnătății pe care o are gospodărirea cu chibzuință a banilor, formarea spiritului de economie. Această acțiune s-a intensificat și mai mult în ultimul timp cu prilejul apropierii „Săptămîinii economiei”. Cadrele didactice le arată elevilor atît avantajele pe care le pot obține ei înșiși economisînd prin C.E.C. sumele oricît de mici primite de la părinți cu diferite ocazii, ca și însemnătatea patriotică a depunerilor de bani la C.E.C., prin mijlocirea căruia sumele puse de o parte — rămînd permanent la dispoziția depunătorilor — sint folosite în același timp pentru făurirea cit mai multor bunuri materiale și spirituale necesare celor ce muncesc.

Numeroase corespondențe primite în ultimul timp la redacție ne vorbesc despre realizările obținute de către cadrele didactice în educarea elevilor în spiritul economiei.

Desigur că aici interesează în primul rînd nu sumele pe care le depun copiii — căci ei nu pot avea la îndemînă decît sume cu totul reduse de bani — ci faptul că își creează deprinderea de a economisi.

„Explicîndu-le ucenicilor valoarea economiilor depuse de ei la C.E.C. — ne spune într-o scrisoare tov. I. Chioiescu, directorul Școlii profesionale „Grigore Preoteasa” din Capitală — noi — îi ajutăm, totodată să înțeleagă că a economisi bani prin depunerea la C.E.C. este o faptă patriotică,

deoarece sumele depuse sint folosite, în timpul cit se află în păstrare la C.E.C., pentru dezvoltarea economică a patriei. Aceste cuvinte au o mare putere de convingere asupra ucenicilor. Majoritatea acestora sint acum posesori de librete C.E.C., fiecare dintre ei avînd economisiti cite 200—300 lei”.

Bune rezultate în educarea elevilor în spiritul economiei s-au obținut și la Școala de 7 ani nr. 11 din Constanța, unde 80% din elevi au librete C.E.C.

Vrînd să extîndă în școlile din întreg orașul metodele folosite de cadrele didactice la Școala nr. 11 în educarea elevilor în spiritul economiei, secția de învățămînt și cultură a orașului Constanța a organizat un schimb de experiență la care au participat numeroase cadre didactice. Cu acest prilej Școala de 7 ani nr. 11 a prezentat un referat. Referatul a relevat printre altele, ca un element deosebit de important în educarea elevilor în spiritul economiei, necesitatea de a se fixa obiective atractive pentru folosirea economiilor. Pe elevi i-au stimulat mult asemenea obiective cum sint, in special, organizarea de excursii, cumpărarea de cărți, material sportiv etc.

La rîndul lor și cadrele didactice de la școlile din orașul Botoșani se preocupă cu grijă de educarea elevilor în spiritul economisirii. Ca rezultat al acestei activități, majoritatea școlilor din cîmpul orașului se găsesc la sfîrșitul lunii octombrie a.c. printre unitățile fruntașe din raion în acțiunea de economisire.



Îngrijirea colțului științelor naturii este unul din obiectivele muncii rîndnice de autodeservire desfășurată de elevii Școlii elementare nr. 3 din Pitești.

Teatrul tinerilor spectatori

Convorbire cu tovarășul D. D. NELEANU, directorul Teatrului pentru copii și tineret

Vestea creării unui teatru pentru copii și tineret a fost primită cu deosebită bucurie în rîndul elevilor, al cadrelor didactice și al părinților. Teatrul — acest însemnat mijloc de exprimare artistică — va contribui astfel în mai mare măsură la educarea tinerelor generații din țara noastră în spiritul înaltelor idei ale comunismului.

Se știe cit de mult este îndrăgită de elevi arta teatrală. Este de aceea explicabil interesul manifestat de ei, ca și de profesori și învățători, pentru activitatea pe care își propune să o desfășoare noul teatru, nerăbdarea lor de a afla cit mai multe în legătură cu viitoarele premiere programate. Pentru a satisface curiozitatea manifestată de cititori, redacția noastră s-a adresat tov. D. D. Neleanu, directorul Teatrului pentru copii și tineret, cerîndu-i amănunte în legătură cu programul de activitate al noului teatru.

Desigur, în această etapă forțele artistice ale Teatrului pentru copii și tineret se află în plină desfășurare: se concretizează repertoriul, distribuțiile, se conturează diferite alte forme de activitate ale colectivului. De aceea răspunsurile primite prefigurează doar activitatea noului teatru, fără a intra într-o dezbateră largă a preocupărilor acestuia.

Cum își propune Teatrul pentru copii și tineret să contribuie, cu mijloacele sale specifice, la opera de educare a noii generații?

Problema educării copiilor și tineretului nostru în spiritul moralei comuniste este însăși problema mersului nostru înainte. Caracterul complex și multilateral al acestei sarcini de cînte impune teatrului o mare răspundere în importanta sa contribuție la procesul de educare a generației de mîine. Și această

răspundere crește pe măsură ce interesul tinerilor spectatori pentru teatru devine din ce în ce mai evident.

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.P.R. prin care a luat ființă Teatrul pentru copii și tineret a fost salutată cu bucurie de toți acei care se îndreaptă astăzi gîndul și eforturile colectivului nostru. Niște iubitori de artă între 4 și 6 ani, care își disputau deunăzi scările de la intrarea teatrului, întrebați ce fac acolo, ne-au răspuns:

„...Ne jucăm! Nu-i teatrul nostru?” Argument fără replică.

Intr-adevăr, pentru prima oară la noi un teatru pregătește un repertoriu permanent pentru copii. Piese ca „Martienii” de Mihail Liber, „Emil și detectivii”, dramatizare după E. Kastner, „Micuța Doritt” după Dickens, „Coana Chirița” de V. Alecsandri, „Pasărea albastră” de Maeterlinck și alte lucrări din dramaturgia pentru copii — originală și străină — sint în discuția conducerii și a secretariatului literar. De asemenea piesele „Prima întîlnire” de Sîtina, „Soldatul Piccio” de Alia Nicolai, „Scapin” de Molière, „Pogorăria iarna” de Anderson Maxwell, „Ruy Blas” de V. Hugo, „Băieții veseli” de H. Nicolaide, „Prietenia mea Pix” de V. Em. Galan și altele sint lucrări care stau în atenția teatrului nostru, pentru a fi prezentate tineretului.

Ce alte lucrări vor îmbogăți repertoriul Teatrului pentru copii și tineret?

Lectura celor mai valoroase opere ale clasicii literaturii universale, cit și ale scriitorilor contemporani romîni și străini, a navelor și romanelor biografice, de aventuri sau științifico-fantastice constituie acum preo-

cuparea de căpetenie a secretariatului literar, în vederea dramatizării lor, pentru alcătuirea unui repertoriu pe gustul pionierilor și școlarilor și în deplină concordanță cu țelurile educației comuniste.

Pentru stimularea dramaturgiei originale vom propune organizarea, încă în cursul acestei stagiuni, a unui concurs de piese pentru copii și tineret. În același scop dorim să înființăm pe lîngă teatrul nostru, sub auspiciile Uniunii Scriitorilor din R.P.R., un cînaclu al dramaturgilor în a căror preocupare intră problemele privitoare la tineret și copii.

Tinerii spectatori vor avea ocazia să-i cunoască pe actorii teatrului lor numai în timpul spectacolelor, pe scenă?

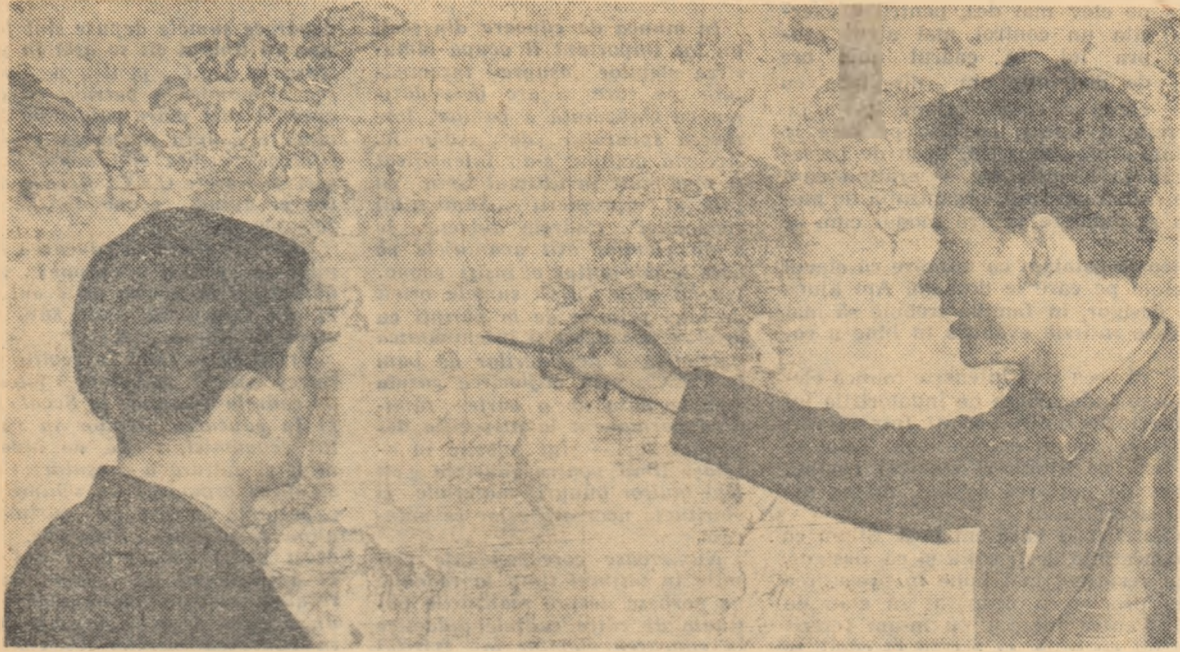
Nu, preocuparea colectivului nostru de a realiza și menține o cit mai eficientă legătură cu tinerii săi spectatori nu se va mărgini numai la prezentarea repertoriului — pe care ne vom strădui să-l asigurăm cit mai instructiv și variat. Cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri colectivului nostru artistic se va înfîlți cu tineretului în cadrul unor reuniuni tovarășești ce se vor organiza lunar la casele rionale de cultură ale tineretului.

Concursuri „Cine știe cîștigă” pe marginea spectacolelor prezentate, recitaluri de poezie organizate în întreprinderi, invitarea la repetiții și vizionări a ucenicilor fruntași la învățătură sau în producție și chiar participarea lor la consiliile artistice ale teatrului constituie alte cîteva forme prin care vom menține o legătură strînsă cu tineretul. Vom păstra, în același timp, un contact permanent cu cadrele didactice pentru a cunoaște mai îndeaproape cerințele școlii și de a fi sprijiniți de învățători și profesori în îmbunătățirea muncii noastre.

Teatrul va avea și preocupări în legătură cu stimularea mișcării artistice amatoare în rîndul tineretului?

În dorința de a promova cadre al căror aport în instruirea echipelor artistice de amatori să fie cit mai substanțial și competent, vom organiza un curs de actorie unde regizorii și actorii noștri vor împărtăși din experiența lor viitorilor pedagogi. De asemenea, instructorii noștri vor sprijini activitatea echipelor artistice din raionul Domnești.

Desigur, lista preocupărilor noastre este departe de a fi epuizată. Colectivul de actori, alături de tehnicienii teatrului, va dăruia cu dragoste întreaga sa putere de muncă aceluia care, prin participarea la spectacolele noastre, vor deveni prietenii celui mai tînar teatru din țară.



Lección de geografie la clasa a X-a a Școlii serale de pe lângă uzinele metalurgice „Wilhelm Pieck” din Brăila.

Folosind posibilitățile elevilor

Elevii școlii serale — tineri muncitori care lucrează în producție — se deosebesc, printre altele, de elevii cursurilor de zi printr-un grad mai înalt de maturitate în gândire, printr-o capacitate sporită de legare a cunoștințelor de viață practică, printr-o înțelegere mai adâncă a unor probleme economice și politice. Dacă știu să folosească cu pricepere aceste însușiri ale muncitorilor-elevi, profesorii școlilor serale pot obține rezultate dintre cele mai bune. Mi-am dat seama, o dată mai mult, că lucrurile stau așa, când am asistat recent la câteva lecții de geografie ținute la școala medie serală de pe lângă întreprinderile „23 August” din Capitală.

Având de predat la clasa a IX-a lecția „Republica Populară Ungară”, profesoara Domnica Gheorghiu a folosit larg cunoștințele generale ale elevilor ei și capacitatea lor de a stabili relații și de a sintetiza problemele. Prin întrebări puse muncitorilor-elevi, profesoara a realizat ceea ce constituia de fapt scopul acestei lecții — sublinierea legilor generale după care se dezvoltă economia țărilor socialiste și scoaterea în evidență a ceea ce este specific în economia Republicii Populare Ungare, avându-se în vedere particularitățile așezării geografice, relieful, clima, bogățiile solului și subsolului. Totodată, lecția a îmbogățit cunoștințele elevilor cu date privind dezvoltarea economică a R. P. Ungare.

Observații asemănătoare mi-a prilejuit lecția „Republica Populară Polonă”, în cadrul căreia aceeași profesoară, verificând cunoștințele elevilor în legătură cu lecția precedentă, nu s-a limitat la problemele discutate în timpul predării ci a pus întrebări de așa natură încât i-a obligat pe elevi să recdea materialul asimilat într-o nouă înlăunțuire, făcând legături noi, subliniind laturi ce fuseseră mai puțin adâncite dar care, dată fiind maturitatea de gândire a elevilor de la cursul seral, puteau fi sesizate și explicate cu ușurință. La o întrebare privind, de pildă, nivelul de dezvoltare a industriei R. S. Cehoslovace în urma eliberării, subliniind însemnătatea acestui eveniment care a dat poporului cehoslovac, condus de partidul comunist, posibilitatea să înlăture aparatul reacționar de la conducerea țării și să instaureze o nouă orânduire socială, elevii au arătat că noua conducere a țării, ținând seama de interesele maselor muncitoare și acționând pe baza legilor obiective de dezvoltare a economiei socialiste, având ajutorul U.R.S.S. și colaborând cu toate țările socialiste a mobilizat poporul la lupta pentru transformarea Cehoslovaciei într-o țară cu un înalt nivel de dezvoltare industrială. Elevii au menționat apoi care sînt resursele interne ale acestei țări și cum sînt folosite ele în condițiile noii orînduiri și au dat exemple privind legăturile

ei cu țara noastră. Răspunsurile elevilor au demonstrat că profesoara s-a orientat bine în alegerea întrebărilor. Prin felul cum erau formulate, aceste întrebări au solicitat gândirea elevilor, le-au dat posibilitatea să facă aprecieri personale, să judece independent.

Și în expunerea lecției noi — „Republica Populară Polonă” — profesoara s-a bazat în mare parte pe participarea activă a clasei. La amănuntele pe care elevii le cunoșteau din lecțiile anterioare, din lectura presei, din discuțiile purtate cu diferiții prieteni în întreprinderile lor, profesoara a adăugat elemente noi, care au constituit de fapt conținutul noii lecții. Aceste elemente au fost sistematizate într-o ordine logică, începînd cu descrierea așezării geografice, continuînd cu schița istorico-geografică, cu date privind condițiile materiale, populația, industria, agricultura și sfîrșind cu relațiile externe. Așa, de pildă, elevii care știau că Republica Populară Po-

lonă este vecină cu Uniunea Sovietică, cu Republica Socialistă Cehoslovacă, cu Marea Baltică au dedus cu ușurință așezarea geografică a acestei țări. Profesoara nu a avut decît să pună în evidență granițele necunoscute elevilor și să precizeze unele amănunte. De asemenea cînd s-a discutat despre condițiile naturale ale R. P. Polone, elevii aveau deja unele cunoștințe pe care le-au dedus din cunoașterea reliefului țărilor vecine. De asemenea, profesoarei i-a venit ușor să-i facă să înțeleagă și să-și însușească cunoștințele privind condițiile climatice ale acestei țări deoarece ei erau în stare să le deducă, într-o măsură, din cunoașterea așezării geografice și a formelor de relief.

Elevii au plecat de la oră cu lecția în cea mai mare parte învățată, realizîndu-se astfel una din cerințele de bază ale învățămîntului seral.

Petru Bărgăoanu

cercetător la Institutul de științe pedagogice

La Școala medie serală de pe lângă fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București învață peste 600 de tineri muncitori de la această fabrică, de la uzinele „Clement Gottwald”, de la întreprinderea metalurgică „9 Mai”, de la Combinatul de mobilă, de la Combinatul de lapte etc. Pentru a asigura o frecvență regulată și bunul mers al procesului de învățămînt, profesorii mențin o legătură strînsă și permanentă cu întreprinderile în care lucrează tinerii muncitori.

Una din formele de colaborare care contribuie mult la îmbunătățirea muncii din școală o constituie adunările plene ținute în întreprindere cu tinerii muncitori-elevi. În aceste adunări cadrele didactice expun în fața elevilor, a membrilor comisiilor de selecționare, a organelor de conducere ale întreprinderii, a reprezentanților organizațiilor de partid și ai diferitelor organizații obștești situația la învățătură a celor ce se pregătesc în școala serală, rezultatele obținute de ei la învățătură. Subliniind greutățile pe care le întâmpină unii elevi în activitatea școlară și punînd în evidență mijloacele prin care aceste greutăți pot fi înlăturate, relevînd metodele de muncă folosite de tinerii care obțin rezultate bune la învățătură, atrăgînd aten-

ția conducerii întreprinderii asupra felului cum îi poate ajuta pe cei ce urmează cursurile serale, discuțiile purtate pe prilejul acestor adunări plene au o importantă influență pozitivă asupra rezultatelor obținute de elevi în școală.

O altă formă de legătură cu unitățile în care lucrează elevii o constituie vizitele profesorilor în întreprindere. În timpul acestor vizite, pe lângă strîngerea unor date concrete care sînt folosite apoi în predare, profesorii discută cu reprezentanții organizațiilor de partid, de sindicat și U.T.M. și cu organele de conducere din întreprindere problemele frecvenței, ale situației la învățătură a elevilor etc. În momentul de față vizitele profesorilor în întreprindere au drept scop și recrutarea de noi tineri muncitori care vor începe peste foarte scurt timp cursurile de pregătire în vederea admiterii în clasa a VIII-a.

Destul de des se pot vedea, în gazetele din întreprindere, articole ale cadrelor didactice în care sînt popularizați elevii fruntași la învățătură sau sînt criticați unii elevi care lipsesc de la lecții, precum și articole în care profesorii dau tinerilor muncitori, și pe această cale, îndrumări cu privire la felul cum trebuie să muncească în școală.

Să înlăturăm absențele

Dacă răsfoiești cataloagele secției serale de la Școala medie nr. 2 din Satu Mare te impresionează în mod plăcut numărul mare de note bune care oglîndesc temeinica pregătire a tinerilor elevi-muncitori. Numeroși elevi, cum sînt lăcătușul Nicolae Olah, strungarul Gheorghe Dale, mecanicul Gheorghe Alvasan, timplarul Ioan Fughe, lăcătușul Geza Bella și mulți alții dovedesc un ridicat nivel de cunoștințe, o dragoste profundă pentru învățătură. Se vede de aici atît seriozitatea cu care tinerii muncitori privesc activitatea lor în școala serală cît și conștiințiozitatea cu care cadrele didactice se ocupă de buna lor pregătire.

Aceste rezultate frumoase sînt însă umbrite, din păcate, și de unele aspecte negative. Mai sînt încă elevi care au absențe multe la cursuri. Vina pentru aceasta este în mare parte și a cadrelor didactice. Profesorii au datoria să asigure în colaborare cu conducerea întreprinderii, o frecvență regulată. Secția de învățămînt și cultură, cu sprijinul consiliului local al sindicatelor din Satu Mare, ar putea, de pildă, să organizeze o consfătuire cu comisiile de selecționare din întreprindere, cu cadrele didactice care predau în învățămîntul seral și cu muncitorii-elevi, pentru a găsi soluțiile problemelor care își așteaptă încă rezolvarea.

Pentru calitate

Ce am de făcut pentru ca elevii mei să fie bine pregătiți? Aceasta este o întrebare pe care mi-am pus-o deseori în munca mea de profesor la școala serală. Practica la catedră mi-a dat câteva răspunsuri din care vreau să împărtășesc cite ceva în rîndurile de față.

Am pornit de la faptul — în general bine cunoscut — că elementul determinant al nivelului de cunoștințe și al trăinicieii cunoștințelor elevilor din școala serală este munca profesorului în clasă. De conținutul lecției, de felul cum e concepută și cum se desfășoară ea, de procedeele folosite în predare, depinde însușirea conștientă a noțiunilor predate și relațiilor dintre ele, depinde nivelul cunoștințelor însușite de către elevii școlilor serale. Înțelegînd însemnătatea acestui factor mă străduiesc să utilizez cu grijă minutele prețioase ale fiecărei ore. Folosind lecția mixtă, pe care o consider cea mai potrivită în predarea matematicii la școlile serale, caut întotdeauna să dau atenția cuvenită celor două verigi ale lecției — verificarea și fixarea — în care se asigură în cea mai mare măsură însușirea de către elevi a cunoștințelor.

În verificarea cunoștințelor antrenez pe cît e posibil întreaga clasă, oprindu-mă, îndeosebi, la conținutul teoremelor, la consecințele diferitelor relații, la aplicabilitatea lor în practică. Efectuînd controlul cunoștințelor elevilor nu mă mulțumesc cu o repetare mecanică a ceea ce s-a predat în lecția trecută, ci fac apel și la diferite elemente însușite de elevi în alte lecții, dar care au o legătură logică cu cele ce sînt puse de fapt în evidență și sînt de natură să favorizeze buna desfășurare a verigii următoare a lecției — comunicarea de noi cunoștințe. De pildă, la clasa a X-a, înainte de a trece la demonstrarea teoremei „Dacă o dreaptă este perpendiculară pe două drepte neparalele atunci ea este perpendiculară pe orice dreaptă din plan, adică este perpendiculară pe plan”, o dată cu verificarea cunoștințelor elevilor în legătură cu unghiul a două drepte în spațiu am cerut muncitorilor-elevi să-și amintească teorema lui Stewart, teoremă care urma să fie folosită în demonstra-

ția mai sus menționată. Acest lucru era posibil deoarece relația lui Stewart fusese predată în clasa a IX-a.

Pentru a asigura eficiența momentului fixării, caut de fiecare dată să îmbin cele două laturi ale acestei verigi a lecției: fixarea prin repetare și fixarea prin aplicații. De exemplu, la lecția de trigonometrie despre relații între funcțiile trigonometrice ale arcelor complementare, suplimentare, arce care diferă printr-un semicerc (180°) sau a căror sumă este egală cu 2πradiani (360°), după fixarea prin repetare a teoremelor și consecințelor, am asigurat înțelegerea și memorarea lor temeinică folosind exerciții aplicative în legătură cu fiecare relație în parte. Pe baza relațiilor însușite elevii au efectuat exerciții de reducere la primul cadran a funcțiilor trigonometrice ale unui arc pozitiv sau negativ, cu extremitatea în cadranele I, II, III și IV.

Exercițiile aplicative, pe lângă că aduc o contribuție substanțială la înțelegerea deplină a teoremelor, relațiilor și formulelor, au și darul de a sublinia elevilor utilitatea practică a celor învățate. La lecția „Suma puterilor asemenea a primelor „n” numere naturale”, de pildă, după ce li s-a explicat elevilor ce reprezintă $S_1; S_2; S_3; S_4; \dots$ și s-a ajuns la formula de recurență pentru aflarea lui S_k , iar cu ajutorul ei s-au putut verifica, în fixarea prin aplicații, relațiile găsite pentru $S_1; S_2; S_3; \dots$, elevii nu numai că au înțeles mai bine cele predate, dar și-au dat seama și de utilitatea practică a acestor cunoștințe în transformarea liniilor senosinoidale în sinusoidale la radio, curenți electrici etc.

O situație specifică școlii serale o constituie și nivelul diferit de pregătire al elevilor din unele clase. Sînt elevi care au intrerupt școala de un număr mai mare de ani. Aceștia au o serie de lacune care-i pun în situația de a înțelege mai greu ceea ce se predă la unele discipline. Unii profesori socotesc că trebuie să coboare nivelul lecției, ghidîndu-se după situația acestor câteva cazuri particulare. Consider că atitudinea lor este total greșită, iar consecințele ei sînt grave. În ceea ce mă pri-

vește, socotesc că noi, profesorii, avem datoria de a lupta prin toate mijloacele pentru ridicarea tuturor elevilor la nivelul celor mai buni din clasă. Nu este admisibil să ne mulțumim ca elevii noștri să aibă un bagaj de cunoștințe suficient pentru a le asigura trecerea de la o clasă la alta, ci trebuie să pregătim în școală oameni care să facă bine față problemelor construcției socialiste.

Deși munca de bază a elevilor de la școala serală se desfășoară în clasă, nu trebuie să nesocotim nici posibilitățile studiului individual. Asigurînd însușirea cunoștințelor în clasă creăm condiții ca elevii să nu întâmpine dificultăți în timpul studiului individual. I-am sfătuit pe elevii mei să revadă notițele și manualul în aceeași zi în care au fost predate lecțiile. Materia fiind proaspăt predată și fixată în timpul lecțiilor, se consolidează cu ușurință prin activitatea individuală imediată.

O condiție esențială de care depinde buna pregătire a muncitorilor-elevi o constituie asigurarea unei frecvențe regulate. În special la matematică — disciplina pe care o predau — unde cunoștințele predate gradat se sprijină unele pe altele și unde un singur punct de discontinuitate în înlăunțuirea logică a noțiunilor poate avea consecințe greu de îndreptat, frecvența regulată are o însemnătate decisivă asupra nivelului de pregătire al elevilor. Iată de ce, ținînd o permanentă legătură cu conducerea întreprinderii în care lucrează elevii mei, urmărind cu exigență fiecare lipsă din clasă a elevilor, caut să reduc la minimum absențele din catalog.

Am luat aici în discuție numai câteva din multiplele aspecte de care se leagă asigurarea unui nivel de cunoștințe din ce în ce mai ridicat al elevilor din școlile serale. Problema este vastă și rezolvarea ei deplină depinde de seriozitatea și conștiințiozitatea cu care sînt căutate metodele cele mai potrivite.

Prof. M. Timofte

Școala medie serală „Grigore Preoteasa” din București

PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A TINERILOR ELECTRICIENI

În acest an școlar predau tehnologia meseriei viitorilor electricieni care se pregătesc la școala profesională de pe lângă uzina „Victoria” din Calan. Ținând seama de faptul că ei vor trebui să execute și să întrețină instalații electrice pe șantierele de construcții, să contribuie la mecanizarea muncii pe aceste șantiere, să participe la instalarea de noi întreprinderi și la realizarea de clădiri civile și social-culturale, mă străduiesc să îmbin strins, în întreaga mea muncă, pregătirea teoretică a ucenicilor cu instruirea lor practică.

Unul din mijloacele folosite în acest scop este utilizarea cit mai frecventă în lecții a întregului aparat industrial cu care ucenicii vor avea de a face în producție. De exemplu, la anul I, unde în primul trimestru se predă lăcătușăria generală, am folosit la lecții sculele necesare lăcătușului — ciocane, dălți, pile, răzuitoare, șurubelnițe, chei etc. — precum și aparatele de măsurat ale lăcătușului care efectuează lucrări de instalații electrice — rigle de măsurat, șubler, compas de interior și exterior, echer etc. De asemenea, în expunerea lecțiilor accentuez asupra lucrărilor de lăcătușărie folosite mai frecvent de electrician în lucrările de reparație și întreținere a echipamentului electric, subliniind în mod special specificul uzinei noastre în această privință.

Deosebit de importantă pentru îmbinarea lecțiilor de tehnologie cu instruirea practică este legătura cu maestrul care răspunde de această instruire. Astfel, după lecțiile în care vom studia centralele și stațiile electrice voi organiza, împreună cu maestrul, vizite la stațiile energetice din uzină, precum și în secțiile cuprinzând principalele utilaje consumatoare de energie electrică. În felul acesta ucenicii vor înțelege mai temeinic felul cum se organizează locul de muncă al dispecerului în stație, ordinea efectuării manevrelor la cuplare și decuplare, necesitatea folosirii echipamentului de protecție etc.

După predarea lecțiilor despre rețele electrice voi organiza de asemenea, în colaborare cu maestrul, studierea rețelelor electrice din uzină, pentru ca ucenicii să poată vedea „pe viu” modul cum este executată o rețea, precum și elementele sale componente.

Concordanța cu practica de a-

telier va fi asigurată în special prin efectuarea de către ucenici a lucrărilor de lăcătușărie electrică. Bunăoară, după ce la capitolul „Rețele electrice” le voi explica ucenicilor rolul clemelor de legătură între doi conductori, ei vor executa cite una sau mai multe cleme, care vor fi utilizate apoi în uzină la diferite lucrări de rețele.

Pentru a ușura însușirea cunoștințelor în legătură cu instalațiile de lumină și forță am stabilit, tot de comun acord cu maestrul-instructor, ca ucenicii din anul I să execute în cadrul instruirii practice diferite scule necesare electricianului pentru efectuarea lucrărilor de instalații de lumină și forță. Astfel, ei vor executa în atelierul școlii foarfeci de tăiat tablă, clești pentru indoit tuburi de diferite dimensiuni, clești pentru tăiat părțile frontale ale bobinajelor la motoarele electrice etc.

La anul III electricienii lecțiile teoretice se îmbină strins cu activitatea practică din uzină a ucenicilor. De pildă, în predarea capitolului „Aplicații la calculul instalațiilor de forță și lumină” le-am prezentat instalațiile de acest fel din uzină, accentuând asupra obligativității respectării regulamentelor și normativelor pentru utilizarea energiei electrice, a standardelor de stat și a prescripțiilor de protecție a muncii și de tehnică a securității muncii. Apoi am efectuat împreună cu ei calcule asupra pierderilor de tensiune în diferitele rețele din uzină și pentru diferitele categorii de consumatori, precizând care sînt rețelele corespunzătoare din acest punct de vedere și care necesită modificări, avînd pierderi de tensiune. Ca aplicație am executat cu ucenicii proiectul unei instalații de lumină pentru un apartament tip. Apoi, în zilele de practică, viitorii electricieni împărții pe echipe, au primit în lucru ote o instalație de lumină sau forță în incinta uzinei sau în orașul muncitoresc.

Multe din lucrările încredințate ucenicilor au fost de tehnicitate ridicată. Așa a fost, de pildă, instalația de lumină la silozul de zi — furnale, modificarea instalației de lumină și montarea contoarelor la staționarul uzinei; etc. Indrumați de șefi de echipă cu calificare înaltă, ucenicii au efectuat cu multă precizie și simț de

răspundere toate operațiile cerute de complexitatea lucrărilor.

În predarea capitolului privind întreținerea instalațiilor de lumină și forță am insistat în mod deosebit asupra atribuțiilor electricianului de serviciu, subliniind în special necesitatea prevenirii stricăciunilor și remedierii lor cit timp sînt încă mici și am arătat cum pot fi evitate diferitele greșeli ale electricienilor de serviciu, care pot duce la pagube materiale. În zilele de instruire practică am determinat împreună cu ucenicii, la fața locului, cauzele care pot duce la deteriorarea instalației electrice și măsurile ce trebuie luate pentru evitarea unor defecțiuni.

Mult interes au arătat ucenicii pentru rezolvarea problemelor legate de folosirea rațională a energiei electrice și ameliorarea factorului de putere pe cale naturală sau artificială. Am efectuat cu ei un calcul aproximativ asupra economiilor ce s-ar aduce uzinei „Victoria” Calan prin ridicarea factorului de putere, stimulîndu-i să caute soluții pentru valorificarea integrală a capacității instalației electrice.

În felul acesta cauză să ridic necontenit nivelul calificării profesionale a ucenicilor și să; înarmez cu deprinderi și cunoștințe la nivelul producției moderne.

Ing. L. David

Școala profesională a uzinei „Victoria” din Calan

ȘTIRI

Primii în întrecerea pe profesii

În diferite puncte ale șantierului naval din Galați se înalță, asemeni jerbelor unui foc de artificii, lumina scinteițetoare a lămpilor de sudură. Plăci metalice măsurînd zeci de metri pătrați, purtate de uriașe macarale, capătă conturul cargourilor și motonavelor. E greu să recunoști în sclipirea aparatelor de sudură, în spatele măștilor cu vizoare dreptunghiulare, fețele celor care lucrează. Adesea ai surpriza, într-o clipă de repaus a sudorului, să întîlnești privirile unui chip nespus de tînăr. E fără îndoială unul dintre numeroșii ucenici-sudori care lucrează pe șantier. Poate chiar Marcel Grigorescu, Constantin Machedon sau Ștefan Cristea, frunțași în producție, popularizați la panoul de onoare al șantierului.

Deosebita pricepere în meserie a ucenicilor-sudori de pe șantierul naval din Galați e recunoscută nu numai de tovarășii lor de muncă mai vîrstnici. Ei au ieșit, nu de mult, victorioși în întrecerea cu cei mai buni ucenici-sudori ai școlilor profesionale din întreaga țară, întrecere în care ucenicii șantierului naval din Galați au ocupat locul I.

Ucenicii șantierului sînt hotărîți să apere renumele cucerit. Cifrele depășirilor de normă, care se înscriu zilnic pe graficul de producție în dreptul numelui lor, confirmă succesul acestor strădăanii.

Directorul întreprinderii printre ucenici

Se apropie încheierea primului trimestru. În secțiile întreprinderii „Independența” din Sibiu, ucenicii din anii II și III ai școlii profesionale de pe lângă uzină se pregătesc pentru a face față lucrărilor practice complexe de verificare a cunoștințelor.

În munca lor de însușire a unor cunoștințe și deprinderi cit mai bogate elevii se bucură nu numai de îndrumarea competentă a cadrelor didactice, ci și de întregul sprijin al celor mai buni muncitori, ingineri și tehnicieni din uzină. Zilele trecute, tovarășul Ioan Mețiu, directorul uzinei, a trecut personal prin atelierele unde lucrează ucenicii, interesîndu-se de felul cum este îndrumat în producție fiecare din ei, dacă s-au asigurat locuri de muncă pentru toți viitorii muncitori, ce lucrări primesc aceștia spre executare etc.

Exemplul directorului întreprinderii este elocvent pentru grija pe care întreg colectivul uzinei „Independența” din Sibiu o acordă formării viitoarei generații de muncitori.

O lecție pe șantier

Blocul se află în finisaj. Zurgavi, vopsitori, mozaicari, instalatori, parchetari — la toate etajele. În mijlocul curții interioare clocotește într-un cazan bitumul. Lîngă cazan, maestrul Ioan Iancu de la Școala profesională de construcții din Ploești, șeful brigăzii de ucenici parchetari, dă îndrumări tinerilor care pregătesc bitumul topit pentru interspațiile și rosturile dușumelelor oarbe la pardoselile de parchet.

Brigada de parchetari de pe șantierul construcțiilor de locuințe e formată exclusiv din ucenici. Deși lucrează pe șantier doar de

doouă luni, brigada aceasta a devenit cunoscută de toți muncitorii lui, rivalizînd cu faima parchetarilor vîrstnici.

La etajul trei al blocului, cîțiva ucenici așează dușumelele oarbe de lemn. Maistrul verifică nivelul acestora și, spre deplina lui satisfacție, nu are de făcut decît o observație.

Într-o încăpere vecină se aud ciocănituri ritmice. Aici alți cîțiva ucenici bat parchetul pe dușumeaua oarbă existentă. Înainte de aceasta maistrul le-a făcut ancadramentul, a bătut frizele și a montat o mică suprafață de parchet, așezat obișnuit la 45° față de friz. Ucenicii îi priveau atenți.

— Acum încercați și voi!

Unul dintre ucenici a apucat impetuos ciocanul și s-a avîntat să așeze lamelele așa cum a văzut că făcea maistrul. Știa unde să lovească cu ciocanul fiecare lamelă, bătea la locul potrivit cuiele, dar parchetul nu părea să fie bine încheiat. Pe alocuri rămîneau rosturi între lamele.

— Nu e bine. Scoate afară!

Maistrul le explică din nou cum se fac îmbinările și se convinge apoi dacă de astă dată au înțeles.

Rezultatul acestei activități laborioase se vede acum din plin. Ucenicii lucrează cu aplicație, cu îndemînara la așezarea parchetului la 45° față de friz. Lamelele sînt strînse bine, tăieturile sînt executate corect, perfect ajustate. Suprafața lucrată este plană, parchetul a fost bine fixat, nu scîrție.

Maistrul trece apoi prin alte încăperi. Se convinge că ucenicii stăpînesc tot atît de bine montarea parchetului țesut intercalat și paralel cu frizul, împletitul simplu etc. Metoda folosită cu ei a fost aceeași. Le-a arătat mai întîi modul de execuție după ce învățaseră teoretic executarea pardoselilor de parchet, apoi a executat o porțiune-model, sollicitînd atenția elevilor săi, iar după aceea le-a cerut să repete de atîtea ori încercările pînă a văzut că pot lucra independent. Acum îi controlează din ceas în ceas.

La un moment dat, un ucenic din cele cinci grupe repartizate în diverse puncte de lucru ale

clădirii a venit la maistrul să ceară o lămurire. Lamelele cu care lucra nu corespondeau ca lățime. Diferența era mică, cîțiva milimetri. Maistrul îi explică: „La fabricarea parchetului, între diversele secții din fabrică se înregistrează foarte mici diferențe de lățime. Fiecare secție își sortează separat lamelele, însemnîndu-le, spre a se deosebi de cele folosite în celelalte secții producătoare. Totuși, uneori, în urma diverselor manipulări, parchetul ajunge pe șantier amestecat și atunci este necesară sortarea lui după culoarea marcajului secției producătoare”. Edificat, ucenicul începu să sorteze lamelele.

Întîmplarea dovedește că ucenicii din brigadă au fost deprinși să ceară sprijinul de care au nevoie atunci cînd intervine ceva nou sau dau peste vreo greșală în execuție.

Aceasta nu înseamnă însă că ei nu caută să se descurce și singuri. Fac aceasta, mai ales, atunci cînd greșesc ei înșiși.

Într-o cameră un ucenic montase un friz de toată frumusețea. Alături, pe podea, alt friz — stricat. La privirea întrelzătoare a maistrului, ucenicul răspunse vinovat:

— Tovarășe maistrule, eu l-am stricat. N-am făcut șarpele de linie și l-am greșit la tăiat. Am vrut să repar singur greșeala...

Se vede lîmpede că maistrul a știut să inspire ucenicilor săi nu numai dragostea de meserie, priceperea, dar și spiritul de răspundere.

Lecția practică era pe sfîrșite. Elevii strîngeau cu grijă sculele și materialele rămase. Apoi au loc o ultimă trecere în revistă a lucrului executat. Ucenicii începură să-și analizeze reciproc munca. Unul dintre ei tocmai plecase. Dar l-au ajuns alți doi din urmă și l-au readus. O mică lecție de etică. Fără cuvinte mari.

Se vede deci și faptul că maistrul știe să însufle ucenicilor nu numai dragostea de muncă, nu numai rîbna de a-și însuși în a-dîncime meseria pe care și-au ales-o, dar și dorința de a deveni oameni adevărați.

M. Andrieșeanu



În cabinetul de centrale și stații elevii ascultă atenți explicațiile profesorului de specialitate privind efectuarea unei noi aplicații practice

Seminarul cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului”

În zilele acestea se desfășoară la București seminarul cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului”. La Seminar participă reprezentanții femeilor din o serie de țări ale Africii și Orientului Apropiat: Congo, Guineea, Irak, Liban, Tunisia ș.a. Participă de asemenea, numeroase femei din Capitală și din țară, lucrătoare în domeniul ocrotirii mamei și copilului — medici, personal sanitar, educatoare, precum și activiste ale Consiliului național al femeilor din R. P. Română. De asemenea, sunt prezenți reprezentanții ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, ai Crucii Roșii și ai altor organizații de masă.

În cursul lucrărilor seminarului, reprezentanții organizațiilor obștești și ai instituțiilor pentru ocrotirea mamei și copilului din țara noastră au relevat grija permanentă a statului democrat-popular pentru sănătatea, instruirea și educarea copiilor, pentru asigurarea drepturilor femeii. Luând cuvântul în cadrul discuțiilor, multe din reprezentantele țărilor Africii și Orientului Apropiat și-au exprimat admirația față de realizările puterii populare din țara noastră în acest domeniu și, în același timp, au scos în evidență moștenirea grea pe care au lăsat-o țărilor lor, de curând eliberate, anii lungi ai dominației coloniale. În intervențiile lor, numeroase vorbitoare s-au oprit și la problemele învățământului.

„Școlile primare naționale gratuite — a spus Zainab Nabbouh din Liban — sunt în

marea lor majoritate foarte sărace; învățătorii sunt slab pregătiți, prost plătiți, localurile școlilor sunt neincălzite, prost aerisite, elevii sunt înghesuiți — uneori chiar câte 80 într-o clasă, nu există aproape nici un laborator, nici o grădiniță, nici un atelier”. În continuare vorbitoarea a arătat că în țara sa în peste 1000 de sate nu există școli naționale, că mii și mii de copii rămân anual neincadrați în învățământ din cauză că părinții lor nu pot suporta cheltuielile școlilor particulare. Mulți din aceștia vind gumă americană de mestecat, saci de hirtie, ori lustruiesc încălțăminte trecătorilor.

O situație grea a moștenit și tinăra republică Mali, unde numărul școlilor este cu totul neînsemnat în raport cu numărul copiilor de vîrstă școlară. Abia 8 la sută din copiii de vîrstă școlară pot urma

cursurile. După alungarea puterii coloniale, guvernul, părinții elevilor au depus mari eforturi pentru înființarea de școli.

În Italia — a spus Odile Arrighi, secretară a F.D.I.F. — două milioane de copii nu pot merge la școală, mai este nevoie de 70.000 săli de clasă. Mulți copii de vîrstă școlară sînt nevoiți să muncească. Reprezentanta F. D. I. F. s-a oprit asupra situației grele a școlii franceze din cauza fondurilor extrem de reduse pentru dezvoltarea bazei materiale a învățământului. Situația copiilor din aceste școli apare și mai dramatică dacă sînt examinate condițiile lor de viață cînd tatăl este șomer și sînt nevoiți să trăiască în mizerie.

Numeroase alte aspecte ale realităților din țările capitaliste și ale acelor de curînd eliberate din lanțurile colonialismului sînt relevate în cursul lucrărilor seminarului. Vorbitorii își afirmă dorința de a lupta neîncetat pentru o viață mai bună tuturor copiilor, pentru ca foamea și ignoranța să nu le amenințe copilăria.

A. C.

„Mulțumirile noastre tovarășilor romîni!”

În septembrie — octombrie anul curent am avut bucuria să călătorim prin țara prietenă, România, ca oaspeți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii. Întîmplările pe care le-am trăit și impresiile au fost atât de numeroase, interesante și plăcute, încît ne vine greu să facem o expunere scurtă. Trebuie să începem prin a mulțumi minunaților tovarăși și prieteni care ne-au însoțit, care ne-au primit cu ospitalitate în întreprinderile și școlile lor, care ne-au prezentat realizările lor în construirea socialismului.

Ca profesori de geografie am așteptat în mod deosebit călătoria în R.P.R. Doream să cunoaștem multilateralitatea acestei bogate țări, de la mare pînă la munții înalți. Pe lingă cunoașterea fenomenelor de geografie fizică, deosebit de importantă ni se părea, înainte de toate, cunoașterea economiei socialiste a țării, care e în măsură să dea cea mai clară explicație asupra uriașelor transformări istorice petrecute în România în ultimii ani. Voiam să ne formăm o impresie despre învățămîntul din R.P.R., în-deosebi despre studiul geografiei.

Dorințele și speranțele ne-au fost îndeplinite, întrecînd toate așteptările. Ne-am întors în patria noastră cu un tezaur de impresii și experiențe noi. Vrem nu numai să ținem în fața elevilor noștri lecții grăitoare, despre România, ci și să înfățișăm în culori vii, prin conferințe în fața oamenilor muncii România nouă.

Știm că auditorii vor urmări cu atenție și bucurie expunerea noastră despre strălucitoarea metropolă București — „Casa Scintei”, uzinele renumite — „Casa Scintei”, uzinele constructoare de mașini „23 August”, fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” etc. Se vor bucura împreună cu noi de construcțiile moderne din centrul orașului și de numeroasele cartiere noi de locuințe muncitorești, de minunatele parcuri de cultură și odihnă ale orașului. Vor călători cu noi, în gînd, prin nesfîrșita cîmpie a Munteniei și prin Dobrogea înfloritoare, vor sta cu noi pe cheiul de la Constanța și vor admira viața și forța din port, vor petrece zile însorite de destindere pe plaja scilpitoare de la Mamaia sau de la Eforie, vor vedea parca aievea gospodăriile agricole colective ale Dobrogei și litoralul Mării Negre, le vom povesti despre zborul nostru de la Constanța la Tulcea, despre Delta Dunării, despre plimbarea în lotca pescărească, pe apa tăcută, spre deșul stufului. Va trebui să folosim limba poezilor spre a putea exprima poe-

zia peisajului. Le vom vorbi apoi despre lungă călătorie cu vaporul pe Dunăre — fluviu uriaș și, în sfîrșit, despre viața clocotitoare din importantele porturi și șantiere navale de la Galați și Brăila.

Ziua de 7 octombrie, sîrbătorea noastră națională, am petrecut-o la Brăila, alături de care — la Chișcani — se înalță un mare combinat pentru prelucrarea stufului, rezultat al colaborării în muncă între statele socialiste. Aici un grup de tovarăși romîni ne-au făcut o surpriză plăcută, felicitîndu-ne și înminîndu-ne flori.

Dar să continuăm cu expunerea. După ce am călătorit o noapte întregă, ne-am trezit aproape în creierul Carpaților Răsăriteni, la Bicaș. Măreața este aici natura cu stîncile și prăpăștiile ei, dar și mai măreață este opera omului, care impune apelor cursuri noi. În Cheile Bicașului omul se simte mîrunt ca un grăunte de nisip, dar rodul creierului și al miinilor sale face să se aprindă lumina electrică pînă și în ultimul sat al Moldovei.

Din nou un punct culminant al călătoriei noastre: Orașul Stalin. De neuitat vor rămîne vizita la uzinele „Steagul Roșu”, cu vestitul său complex școlar profesional, plimbările pe străzile străvechi ale orașului, vizitarea gospodăriei agricole colective din Hărman etc.

Am vizitat apoi Sinaia, poposind la Casa de creație de la Peleş, urcînd la Hotelul Alpin de la Cota 1400 și obținînd un record absolut în ascensiune prin luarea cu asalt a Vîrfului cu Dor.

Vizitînd Rafinăria nr. 1 din Ploești am căpătat o imagine clară despre una din cele mai importante ramuri ale economiei țării.

Și acum am vrea să povestim cîte ceva despre școlile Republicii Populare Romine. Am putut asista la lecții în diferite școli din București, Constanța, Orașul Stalin și Ploești, am discutat prietenește cu profesorii romîni. Mereu și pretutindeni am încercat același sentiment: aici sîntem într-o țară socialistă soră, aici e valabilă aceeași concepție de bază a învățămîntului și a educației ca la noi. Am luat cunoștință cu bucurie de numeroase realizări dobîndite în domeniul învățămîntului, ne-am dat seama că a fost lichidată moștenirea tristă și grea a trecutului. Am admirat cabinetele bine inzestrate de la Școala medie „Gh. Lazăr” din București, de la Școala medie nr. 4 din Ploești sau de la Școala medie cu limba de predare maghiară din Orașul Stalin, am văzut biblioteci

școlare spațioase, dotate cu numeroase volume.

Fără să ne interesăm în mod deosebit predarea geografiei. Apreciem ca foarte prețioasă folosirea pe scară largă a hărților R.P.R. în relief, cu becuțele care se aprind spre a indica bogățiile subsolului sau amplasarea obiectivelor industriale. Peste tot se găsesc colecții de tablouri și hărți care fac lecțiile mai vii. Manualele, deși încă prea încărcate, sprijină efectiv lecțiile, fiind foarte bine întocmite din punct de vedere metodic. Și noi am putut da unele sugestii din practica noastră.

Activitatea școlilor cu limba de predare germană ne-a trezit și ea mult interes. Ne-am dat seama că în Republica Populară Romină problema națională este rezolvată în spirit leninist. Am fost deosebit de plăcut impresionat cînd o elevă de la o școală din Orașul Stalin și-a expus, plină de zel, lecția de geografie în limba germană și cînd copiii din Hărman ne-au cîntat mindri, în aceeași limbă, cîntecul despre drapelul roșu. Cît de încrîzătorii în viitor sînt copiii romîni de azi ne dovedește o mică intimplare: unul dintre noi l-a întregat pe un pionier dacă are note bune. Răspunsul spontan suna: „Cum aș putea să fiu pionier dacă n-aș avea note bune!” Și am văzut foarte mulți copii cu cravată roșie, dovadă că sînt tot atîția elevi buni.

Și din punct de vedere științific călătoria ne-a satisfăcut din plin. Am discutat cu decanul Facultății de geografie a Universității din București, care ne-a dat ample explicații privind geneza munților Carpați și formarea lacurilor de-a lungul țarmului Mării Negre. Discuții interesante am purtat și cu tovarășii de la Editura didactică și de la Întreprinderea de materiale didactice din București. Am primit în dar o serie de lucrări științifice de preț. Vizita noastră la redacțiile publicațiilor „Natura” și „Gazeta învățămîntului” a întregit impresia generală.

Pe lingă sincerele mulțumiri către toți tovarășii și prietenii din R.P.R., vrem să ne expunem și o dorință: ca tovarășii romîni să fie cît mai curînd oaspeții noștri, pentru a le dovedi prin fapte cît de adînc înrădăcinat în inimă este sentimentul nostru de prietenie pentru ei.

La revedere pe curînd, România!

Prof. Eckehart Hoffman membru al delegației profesorilor de geografie din R.D.G. care au vizitat Republica Populară Romină

Lev Tolstoi — educator

Peste cîteva zile, cînd sub auspiciile Consiliului Mondial al Păcii, scriitorii din lumea întreagă se vor întîlni în țara constructorilor comunismului, spre a cinsti memoria lui Lev Tolstoi, titanul literaturii ruse și universale de la a cărui moarte se împlinesc 50 de ani, oamenii școlii de pretutindeni îl vor omagia cu venerație nu numai pentru uriașa lui operă literară, ci și pentru contribuția sa la progresul gîndirii și practicii pedagogice.

Concretizînd rostul vieții sale, Tolstoi nota cîndva în jurnalul lui: „Alegerea a fost de mult făcută. Literatura — arta, pedagogia și familia”. Și Tolstoi a rămas credincios acestui țel de-a lungul întregii sale vieți. Lucrînd la celebrul său roman „Ana Karenina”, Tolstoi intrerupea nu o dată munca de creație pentru a se dedica alcătuirii unui abecedar, convins fiind de marea importanță a acestei lucrări. Faptul reiese dintr-o scrisoare adresată unui prieten: „Este foarte greu să povestesc ce reprezintă pentru mine această muncă de mai mulți ani — abecedarul. În iarna aceasta sper să vi-l trimit și atunci, din prietenie față de mine, poate că-l veți citi. Mîndre sînt visurile mele în legătură cu acest abecedar și iată-le: după acest abecedar vor învăța cel puțin două generații de copii ruși”.

Statimicîndu-se, spre sfîrșitul deceniului al șaselea din secolul trecut, la Iasnaia Poliana, Tolstoi înființează aici, în 1859, o școală pentru copiii de țărani pe care a condus-o și de care s-a ocupat atît timp cît ea a putut funcționa.

Spre a se documenta asupra diverselor sisteme de educație, Tolstoi călătorește, în anii 1860-1861, în Germania, Franța, Elveția, Belgia, Anglia și Italia. Felul în care se desfășura învățămîntul în Europa apuseană, ca și teoriile care stăteau la baza lui, l-au nemulțumit profund. Școala apuseană se caracteriza prin instruire de viață, prin burocratism, formalism, pedanterie, prin înăbușirea personalității elevilor. Tolstoi ajunge la concluzia că în Rusia nu se poate folosi experiența școlii apusene, dar nici nu mai poate continua linia existență a școlii țariste, ruptă de interesele poporului, străină de sufletul său și inumană în metode.

Prin critica incisivă pe care o face pedagogiei burgheze, prin pasiunea cu care susține dreptul poporului la școală și cultură, indicînd căi și metode noi pentru realizarea unui învățămînt care să țină seama de nevoile reale ale acestuia, Tolstoi a adus un serviciu de mare valoare dezvoltării școlii și pedagogiei.

Comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Lev Tolstoi este de aceea închinată nu numai unui titan al creației literare, ci și pedagogului care, în tot cursul vieții lui, s-a preocupat de soarta celor tineri, s-a apropiat cu înțelegeră de ei și a căutat să le făurească o viață mai luminoasă.



Tolstoi cu o grupă de copii de țărani din Iasnaia Poliana în anul 1908.